Rigmor Söderberg

Från: Alva Hall <alva.hall@regeringskansliet.se>
Skickat: den 16 oktober 2024 11:37
Till: info@finansbolagen.se; finansinspektionen; forvaltningsrattenistockholm; info@nnr.se; Regelrådet; riksgalden; info@sparbankerna.se; registrator; info@insurancesweden.se; info@svenskvardepappersmarknad.se; info@swedishbankers.se; registratorn@riksbank.se; louise.grabo@swefintech.se
Kopia: FI Redaktionen; Lotta Hardvik Cederstierna; Anna Jegnell; Carl Lidquist; Fredrik Opander; Erik Lenntorp; Catharina Nyström
Ämne: REMITTERING PROMEMORIA Anpassningar till EU:s regelverk om hantering av finansiella företag i kris
Bifogade filer: Remisslista PM Anpassningar till EUs regelverk om hantering av finansiella företag i kris.pdf; Promemoria Anpassningar till EUs regelverk om hantering av finansiella företag i kris.pdf

Uppföljningsflagga: Följ upp
Flagga: Har meddelandeflagga

Kategorier: Rigmor
AppServerName: p360_prod
DocumentID: RR 2024-260:01
DocumentIsArchived: -1

Härmed remitteras promemorian

Anpassningar till EU:s regelverk om hantering av finansiella företag i kris

Promemorian remitteras endast på detta sätt.

Remissvaren ska ha kommit in till Finansdepartementet **senast den 17 januari 2025**. Svaren bör lämnas per e-post till fi.remissvar@regeringskansliet.se och med kopia till fi.fma.b@regeringskansliet.se. Ange diarienummer Fi2024/01480 och remissinstansens namn i ämnesraden på e-postmeddelandet.
Svaret bör lämnas i två versioner: den ena i ett bearbetningsbart format (t.ex. Word), den andra i ett format (t.ex. pdf) som följer tillgänglighetskraven enligt lagen (2018:1937) om tillgänglighet till digital offentlig service. Remissinstansens namn ska anges i namnet på respektive dokument.

Remissvaren kommer att publiceras på regeringens webbplats.

Hälsningar

Alva Hall
Assistent
Finansdepartementet
Finansmarknadsavdelningen
Stabsenheten
103 33 Stockholm
Mobil 076-578 50 16
alva.hall@regeringskansliet.se
www.regeringen.se

Regeringskansliet

Finansdepartementet
Finansmarknadsavdelningen
Dnr Fi2024/01480

Anpassningar till EU:s regelverk om hantering av finansiella företag i kris

Oktober 2024

Promemorians huvudsakliga innehåll

I EU:s krishanteringsdirektiv – som genomförs i lagen om resolution – finns regler om hantering av finansiella företag i kris, framför allt genom avveckling eller rekonstruktion (resolution). Ett av de centrala verktygen är nedskrivning eller konvertering av skulder. För att det ska finnas skulder att skriva ned eller konvertera, ska företagen uppfylla ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder. Enligt ändringar i EU:s krishanteringsdirektiv ska avvecklingsenheter, t.ex. företag som ska försättas i konkurs eller likvidation i stället för i resolution, som huvudregel inte omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Ändringarna i direktivet innebär även att skulder som dessa företag emitterar inte ska dras av vid beräkningen av hur en resolutionsgrupp som består av flera kreditinstitut uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Vidare ska vissa dotterföretag omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå. I promemorian lämnas de lagförslag som krävs för att i svensk rätt genomföra ändringsdirektivet.

I promemorian föreslås också att det ska göras vissa klargöranden i lagen om resolution med anledning av att Europeiska kommissionen har ifrågasatt om några artiklar i EU:s krishanteringsdirektiv (oberoende av ändringsdirektivet) fullt ut genomförts i svensk rätt. Artiklarna reglerar bl.a. hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska bestämmas och uppfyllas.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2025.

Innehåll

Promemorians huvudsakliga innehåll 2

1 Författningsförslag 5
1.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution 5
1.2 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2015:1034) om resolution 25

2 Rättslig reglering 26

3 Behovet av förändringar 27

4 Ändringsdirektivet 28
4.1 En avvecklingsenhet ska som huvudregel inte omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder 28
4.2 En avvecklingsenhet som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska årligen offentliggöra hur kravet uppfylls 30
4.3 Vissa dotterföretag ska få omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå 31

5 Den formella underrättelsen 32
5.1 Artikel 10.6 32
5.2 Artikel 16a.2 andra stycket och artikel 16a.3 andra stycket 33
5.3 Artikel 16a.4 34
5.4 Artikel 17.3 andra stycket b 34
5.5 Artiklarna 17.3 tredje stycket och 18.3 tredje stycket 35
5.6 Artikel 44.2.h 36
5.7 Artikel 45a 36
5.8 Artikel 45b.2 37
5.9 Artikel 45b.4 andra stycket 38
5.10 Artiklarna 45c.3 åttonde stycket och 45c.7 åttonde stycket 39
5.11 Artikel 45c.5 andra stycket 40
5.12 Artikel 45c.6 40
5.13 Artikel 45d.3 b 41
5.14 Artikel 45f.2 a vi 42
5.15 Artikel 45f.3 b 43
5.16 Artikel 45f.3 d 44
5.17 Artikel 45f.5 b och d 44
5.18 Artikel 45h.1 tredje stycket 45
5.19 Artikel 45h.5 femte stycket a 46
5.20 Artikel 45i.1 andra stycket 47
5.21 Artikel 45k 48
5.22 Artikel 48.7 49
5.23 Artikel 55.2 tredje stycket 50
5.24 Artikel 55.2 fjärde stycket 51
5.25 Artikel 59.1 tredje stycket 52

5.26 Artikel 60.1 d.....53
5.27 Artikel 71a.3 b.....53
6 Ikraftträdande.....54
7 Konsekvensanalys.....54
8 Författningskommentar.....55
8.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:2016) om resolution.....55

1 Författningsförslag

1.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution

Härigenom föreskrivs[1] i fråga om lagen (2015:1016) om resolution

dels att 2 kap. 1 §, 3 kap. 12 och 17 §§, 4 kap. 3, 4, 9, 10, 12, 14, 18, 20, 21, 23, 28, 32, 33, 34 och 38 §§, 5 kap. 9 §, 6 kap. 1 och 14 §§, 21 kap. 28 § och 29 kap. 2 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 4 kap. 22 a och 23 a–23 c §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 kap.	
1 §[2]	
I denna lag avses med	
anmält avvecklingssystem: ett anmält avvecklingssystem enligt 2 § lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,	
	<u>avvecklingsenhet</u>: ett företag som inte är en resolutionsenhet och som
	a) enligt en resolutions- eller koncernresolutionsplan ska avvecklas genom konkurs eller likvidation, eller
	b) enligt en koncernresolutionsplan inte ska omfattas av nedskrivning eller konvertering enligt 6 eller 21 kap.,
bankdag: en dag som inte är en lördag, en söndag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton eller en allmän helgdag,	
behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i tillsynsförordningen, inbegripet Europeiska centralbanken när det gäller de särskilda uppgifter som den tilldelas genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, i den ursprungliga lydelsen,	
berörd myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES, den myndighet som länderna identifierat enligt artikel 61.2 i krishanteringsdirektivet,	
betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,	

[1] Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1174 av den 11 april 2024 om ändring av direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller vissa aspekter av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.

[2] Senaste lydelse 2022:194.

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

central motpart: en central motpart enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister som har auktoriserats enligt artikel 14 eller godkänts enligt artikel 25 i samma förordning,

det kombinerade buffertkravet: det kombinerade buffertkravet enligt 2 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar,

dotterföretag: ett dotterföretag enligt artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-filial: en filial till ett tredjelandsinstitut som är etablerad i ett land inom EES,

EES-institut: ett institut enligt artikel 4.1.3 i tillsynsförordningen som är hemmahörande i ett annat land inom EES än Sverige,

europeiskt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som inte omfattas av artikel 92a i tillsynsförordningen och som har tillgångar som överstiger 100 miljarder euro eller ingår i en resolutionsgrupp som har tillgångar som överstiger 100 miljarder euro,

filial: en filial enligt artikel 4.1.17 i tillsynsförordningen,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

finansiellt institut: ett företag enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

finansieringsplan: en plan enligt artikel 107 i krishanteringsdirektivet,

finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

finansieringsarrangemang: ett arrangemang för finansiering av kostnader för resolution som upprättats av ett land inom EES enligt artikel 100 i krishanteringsdirektivet,

förordningen om resolutionsavgifter: kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 21 oktober 2014 avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution,

garanterad insättning: en insättning som omfattas av insättningsgarantin enligt 4 och 4 c §§ lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,

globalt systemviktigt institut: ett globalt systemviktigt institut enligt artikel 4.1.133 i tillsynsförordningen,

globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES: ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES enligt artikel 4.1.134 i tillsynsförordningen,

globalt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som är ett globalt systemviktigt institut eller del av ett sådant,

gruppbaserad: som är gjord på grundval av den konsoliderade situationen enligt artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen eller artikel 4.1.11 i värdepappersbolagsförordningen,

gränsöverskridande koncern: en koncern med moder- och dotterföretag i flera länder inom EES,

holdingföretag med blandad verksamhet: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

institut: kreditinstitut och värdepappersbolag,

kapitalbas:

1. för kreditinstitut, detsamma som avses i artikel 72 i tillsynsförordningen och

2. för värdepappersbolag, detsamma som avses i artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

koncern: ett moderföretag och dess dotterföretag,

koncernresolutionsordning: en plan enligt artikel 91.6 i krishanteringsdirektivet,

kreditinstitut: ett kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och ett sådant värdepappersbolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c–g lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

krisavvärjande åtgärd:

a) en åtgärd för att undanröja väsentliga brister eller väsentliga hinder för återhämtning enligt 6 a kap. 6 och 7 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 7 och 8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

b) en åtgärd för att undanröja eller minska väsentliga hinder för rekonstruktion eller avveckling enligt 3 kap. 3–5 och 12–24 §§,

c) en åtgärd som enligt beslut av Finansinspektionen är en krisavvärjande åtgärd enligt 15 kap. 2 c § lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. 2 c § lagen om värdepappersmarknaden,

d) ett beslut av Finansinspektionen om att tillsätta en tillfällig förvaltare enligt 15 a kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 a kap. lagen om värdepappersmarknaden, eller

e) nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument enligt 6 kap.,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av	*krishanteringsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av

kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) *2019/2034*,	kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) *2024/1174*,

kritisk verksamhet: en tjänst eller en transaktion som, om den upphörde, sannolikt skulle leda till en allvarlig störning i det finansiella systemet,

kvalificerad insättning: en insättning enligt lagen om insättningsgaranti som inte är undantagen enligt 4 b eller 5 § den lagen,

kärnprimärkapital: kapital som avses i artikel 50 i tillsynsförordningen,

kärnprimärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 28.1–28.4, 29.1–29.5 eller 31.1 i tillsynsförordningen,

moderföretag: ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 a i tillsynsförordningen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderföretag i tredjeland: ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag som är hemmahörande i ett land utanför EES,

moderinstitut inom EES: ett institut eller ett EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat institut eller ett EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

nationellt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som inte är en globalt systemviktig resolutionsenhet eller en europeiskt systemviktig resolutionsenhet men som Riksgäldskontoret bedömer vara en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang,

relevanta kapitalinstrument: övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument,

resolutionsenhet: en juridisk person inom EES som enligt en *resolutionsplan* ska vara föremål för resolutionsåtgärder,	*resolutionsenhet*: en juridisk person inom EES som enligt en *resolutions- eller koncernresolutionsplan* ska vara föremål för resolutionsåtgärder,

resolutionsförfarande i tredjeland: en åtgärd som enligt rätten i ett land utanför EES syftar till att hantera en kris i ett tredjelandsinstitut eller i ett moderföretag i tredjeland, om åtgärden är jämförbar med sådana resolutionsåtgärder som får vidtas enligt denna lag i fråga om ändamål och förväntat resultat,

resolutionsgrupp: en resolutionsenhet och dess dotterföretag som inte är

a) en resolutionsenhet,

b) ett dotterföretag till en annan resolutionsenhet, eller

c) ett dotterföretag i ett tredjeland som enligt *resolutionsplanen* inte ingår i resolutionsgruppen och dess dotterföretag,

c) ett dotterföretag i ett tredjeland som enligt *resolutions- eller koncernresolutionsplanen* inte ingår i resolutionsgruppen och dess dotterföretag,

resolutionskollegium: ett resolutionskollegium enligt artikel 88 i krishanteringsdirektivet,

resolutionsåtgärd: någon av de åtgärder som anges i 12 kap. 1 §,

samordnande berörd myndighet: den berörda myndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande resolutionsmyndighet: resolutionsmyndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

större dotterföretag: ett större dotterföretag enligt artikel 4.1.135 i tillsynsförordningen,

supplementärkapitalinstrument: kapitalinstrument och efterställda lån som uppfyller villkoren i artikel 63 i tillsynsförordningen,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

tillsynskollegium: ett tillsynskollegium enligt artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet eller artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet,

tredjelandsinstitut: ett företag som har sitt huvudkontor i ett land utanför EES och som skulle vara ett institut om det var hemmahörande inom EES,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, om det har tillstånd för någon av de tjänster som anges i 2 kap. 1 § 3 eller 6 den lagen, utom sådana värdepappersbolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c-g lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

värdepappersbolagsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen,

värdepappersbolagsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014, och

övriga primärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 52.1 i tillsynsförordningen.

3 kap.

12 §[1]

Om Riksgäldskontoret finner att det finns väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla ett företag, ska Riksgäldskontoret underrätta företaget, Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där företaget har betydande filialer.

Riksgäldskontoret ska samtidigt förelägga företaget att inom fyra månader ange vilka åtgärder som det anser kan undanröja eller minska *hindren.*	Riksgäldskontoret ska samtidigt förelägga företaget att inom fyra månader ange vilka åtgärder som det anser kan undanröja eller minska *det aktuella hindret, inbegripet en tidsplan för när åtgärderna ska vidtas. Tidsplanen ska beakta orsaken till hindret.*

Företagets tidsfrist ska i stället vara två veckor om hindren beror på att företaget

1. inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver den riskvägda kvoten enligt 4 kap. 1 §, eller

2. inte uppfyller kraven enligt artiklarna 92a och 494 i tillsynsförordningen eller 4 kap. 2–*10* §§.	2. inte uppfyller kraven enligt artiklarna 92a och 494 i tillsynsförordningen eller 4 kap. 2–*8* §§.

17 §[2]

En rapport enligt 16 § ska lämnas till moderföretaget inom EES med möjlighet att inom fyra månader från mottagandet av rapporten lämna synpunkter och föreslå alternativa åtgärder för att undanröja eller begränsa de hinder som identifierats i rapporten.

Om Riksgäldskontoret finner att ett hinder enligt första stycket beror på att ett koncernföretag befinner sig i en sådan situation som avses i 12 § tredje stycket, ska Riksgäldskontoret, efter att övriga resolutionsmyndigheter fått tillfälle att lämna synpunkter, förelägga moderföretaget att inom två veckor ange vilka åtgärder som det anser kan undanröja eller minska det aktuella hindret.	Om Riksgäldskontoret finner att ett hinder enligt första stycket beror på att ett koncernföretag befinner sig i en sådan situation som avses i 12 § tredje stycket, ska Riksgäldskontoret, efter att övriga resolutionsmyndigheter fått tillfälle att lämna synpunkter, förelägga moderföretaget att inom två veckor ange vilka åtgärder som det anser kan undanröja eller minska det aktuella hindret*, inbegripet en tidsplan för när åtgärderna ska vidtas*. *Tidsplanen ska beakta orsaken till hindret*.

[1] Senaste lydelse 2021:467.
[2] Senaste lydelse 2021:467.

4 kap.

1 §[1]

I syfte att ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 ska ha kapital och skulder som kan skrivas ned eller konverteras enligt 6 eller 21 kap., ska Riksgäldskontoret, efter att Finansinspektionen fått tillfälle att lämna synpunkter, besluta att företaget ska uppfylla ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.	I syfte att ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 ska ha kapital och skulder som kan skrivas ned eller konverteras enligt 6 eller 21 kap., ska Riksgäldskontoret, efter att Finansinspektionen fått tillfälle att lämna synpunkter, besluta att företaget ska uppfylla ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder. *Riksgäldskontoret ska dock, med undantag för de fall som avses i 4 § andra stycket, inte besluta om ett sådant krav för en avvecklingsenhet.*

Kravet ska beslutas i anslutning till resolutionsplaneringen enligt 3 kap. och uttryckas som procentandelar av

1. det totala riskvägda exponeringsbeloppet enligt artikel 92.3 i tillsynsförordningen eller kapitalbaskravet enligt artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen multiplicerat med 12,5 (den riskvägda kvoten), och
2. det totala exponeringsmåttet enligt artiklarna 429 och 429a i tillsynsförordningen (bruttosoliditetskvoten).

3 §[2]

För en resolutionsenhet som inte är en globalt systemviktig resolutionsenhet ska täljaren för

1. den riskvägda kvoten bestämmas till summan av

a) kapitalbaskravet enligt artikel 92.1 c i tillsynsförordningen eller enligt artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen och de särskilda kapitalbaskraven enligt 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller enligt artikel 40 i värdepappersbolagsdirektivet, och

b) ett belopp som gör det möjligt att på nytt uppfylla kraven enligt a efter genomförande av resolution, och

2. bruttosoliditetskvoten bestämmas till summan av

a) kravet på bruttosoliditetsgrad enligt artikel 92.1 d i tillsynsförordningen, och

b) ett belopp som gör det möjligt att på nytt uppfylla kravet enligt a efter genomförande av resolution.

För en europeiskt systemviktig resolutionsenhet får

1. den riskvägda kvoten inte understiga 13,5 procent, och
2. bruttosoliditetskvoten inte understiga 5 procent.

Riksgäldskontoret får besluta att andra stycket ska gälla också för en nationellt systemviktig resolutionsenhet. Vid ett sådant beslut ska Riksgäldskontoret beakta följande omständigheter:

[1] Senaste lydelse 2021:467.
[2] Senaste lydelse 2021:467.

1. förekomsten av *garanterade* insättningar och avsaknaden av skuldinstrument,	1. förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument,

2. om tillgången till marknaden för kvalificerade skulder är begränsad, och

3. i vilken utsträckning resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla kravet.

4 §[1]

För ett företag som inte är en resolutionsenhet och som inte är ett större dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES ska täljaren för

1. den riskvägda kvoten bestämmas till summan av

a) kapitalbaskravet enligt artikel 92.1 c i tillsynsförordningen eller enligt artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen och de särskilda kapitalbaskraven enligt 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller enligt artikel 40 i värdepappersbolagsdirektivet, och

b) ett belopp som gör det möjligt att på nytt uppfylla kraven enligt a efter genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. eller resolution av resolutionsgruppen, och

2. bruttosoliditetskvoten bestämmas till summan av

a) kravet på bruttosoliditetsgrad enligt artikel 92.1 d i tillsynsförordningen, och

b) ett belopp som gör det möjligt att på nytt uppfylla kravet enligt a efter genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. eller resolution av resolutionsgruppen.

För ett företag som enligt en resolutions- eller koncernresolutionsplan ska avvecklas genom konkurs eller likvidation, får Riksgäldskontoret besluta att *kravet bara ska bestämmas* enligt första stycket 1 a och 2 a.	Riksgäldskontoret *får* besluta att *en avvecklingsenhet ska omfattas av ett krav som överstiger ett belopp* enligt första stycket 1 a och 2 a.
	Artiklarna 77.2 och 78a i tillsynförordningen ska inte tillämpas av en avvecklingsenhet som inte omfattas av ett beslut enligt andra stycket.

9 §[2]

En resolutionsenhet ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med

1. kapitalbas, och

2. skulder som uppfyller villkoren i artikel 72a, artikel 72b, utom när det gäller punkt 2 d, och artikel 72c i tillsynsförordningen.

[1] Senaste lydelse 2021:467.

[2] Senaste lydelse 2021:467.

Första stycket gäller i tillämpliga delar även för ett företag som varken är en resolutionsenhet eller ett dotterföretag till en resolutionsenhet men som enligt en resolutions- eller koncernresolutionsplan ska avvecklas genom konkurs eller likvidation.	*En avvecklingsenhet ska uppfylla kravet med* *1. kapitalbas, och* *2. skulder som uppfyller villkoren i artikel 72a i tillsynsförordningen utom när det gäller hänvisningarna till artikel 72b.2 b och d.*

10 §[1]

Om en skuld enligt 9 § *första stycket* avser ett skuldinstrument som innefattar derivat får skulden användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, om	Om en skuld enligt 9 § avser ett skuldinstrument som innefattar derivat*, utan att vara en skuld som avses i artikel 72a.2 1 i tillsynsförordningen,* får skulden användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, om

1. kapitalbeloppet för skuldinstrumentet vid tidpunkten för utfärdandet är fast eller ökande och inte påverkas av någon derivatkomponent och det totala skuldbeloppet dagligen kan värderas på motsvarande sätt som ett likvärdigt instrument utan kreditrisk på en aktiv och likvid marknad enligt artiklarna 104 och 105 i tillsynsförordningen, eller

2. värdet av motsvarande fordran vid borgenärens obestånd eller resolution är fast eller ökande och inte överstiger det belopp som ursprungligen betalades för skuldinstrumentet.

Skuldinstrumentet får inte omfattas av något nettningsavtal.

En skuld enligt första stycket får användas för att uppfylla kravet till den del skulden motsvarar ett kapitalbelopp enligt första stycket 1 eller ett fast eller ökande belopp enligt första stycket 2.

12 §[2]

Ett företag som inte är en resolutionsenhet men som ingår i en resolutionsgrupp får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med

1. skulder

a) som företaget har till resolutionsenheten i resolutionsgruppen, eller som, utan att det påverkar resolutionsenhetens kontroll av företaget vid genomförande av nedskrivning eller konvertering av skulderna enligt 6 eller 21 kap., företaget har till en annan av företagets delägare,

b) som uppfyller villkoren i artikel 72a i tillsynsförordningen utom när det gäller hänvisningarna till artikel 72b.2 b, c och k–m och 72b.3–72b.5,

c) som har sämre prioritet enligt förmånsrättsordningen än skulder som inte uppfyller villkoren i a och som inte får ingå i kapitalbaskraven,

d) som enligt resolutionsplanen ska omfattas av nedskrivning eller konvertering enligt 6 eller 21 kap. utan att resolutionsenhetens kontroll över dotterföretaget påverkas,

e) vars förvärv inte finansierats av företaget,

[1] Senaste lydelse 2021:467.
[2] Senaste lydelse 2021:467.

f) som inte *ska* lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg av företaget utom vid företagets konkurs eller likvidation,	f) som inte *får* lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg av företaget utom vid företagets konkurs eller likvidation *vilket inte heller får förespeglas av företaget på något sätt*,

g) som inte ger borgenären rätt att tidigarelägga planerade utbetalningar av ränta eller kapitalbelopp utom när det gäller företagets konkurs eller likvidation, och

h) för vilka storleken på ränta eller annan avkastning inte är beroende av kreditvärdigheten hos företaget eller dess moderföretag, eller

2. kapitalbas som är

a) kärnprimärkapital, eller

b) annan kapitalbas som företaget har emitterat till ett företag i samma resolutionsgrupp, eller som, utan att det påverkar resolutionsenhetens kontroll av företaget vid genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 eller 21 kap., företaget har emitterat till ett företag utanför resolutionsgruppen.

Första stycket gäller, med undantag för 1 a och d, även för ett företag som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet och som *enligt en resolutions- eller koncernresolutionsplan ska avvecklas genom konkurs eller likvidation*.	Första stycket gäller, med undantag för 1 a och d, även för ett företag som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet och som *är en avvecklingsenhet*.

Ett företag som avses i 23 § första stycket 2 eller 3 eller andra stycket 2 ska uppfylla kravet med instrument som avses i artikel 89.2 fjärde stycket i krishanteringsdirektivet, om villkoren i den artikeln är uppfyllda.

14 §[1]

För en europeiskt systemviktig resolutionsenhet får delkravet enligt 13 § inte överstiga ett belopp som motsvarar 27 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet, om

1. resolutionsplanen inte förutsätter användning av resolutionsreserven *och förutsättningarna enligt 21 kap. 30 och 32 §§ kan uppfyllas, eller*	1. resolutionsplanen inte förutsätter användning av resolutionsreserven*,*
	2. kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder är tillräckligt för att uppfylla förutsättningarna för att använda resolutionsreserven enligt 21 kap. 30 och 32 §§, eller
2. delkravet påverkar resolutionsenhetens affärsmodell på ett oproportionerligt sätt.	*3*. delkravet påverkar resolutionsenhetens affärsmodell på ett oproportionerligt sätt.

[1] Senaste lydelse 2021:467.

18 §[1]

För en europeiskt systemviktig resolutionsenhet får andelen kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som avses i *12* § inte understiga 13,5 procent i fråga om den riskvägda kvoten och 5 procent i fråga om bruttosoliditetskvoten.

För en europeiskt systemviktig resolutionsenhet får andelen kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som avses i *11* § inte understiga 13,5 procent i fråga om den riskvägda kvoten och 5 procent i fråga om bruttosoliditetskvoten.

20 §[2]

Riksgäldskontoret får besluta att ett institut som inte är en resolutionsenhet ska undantas från kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, om

1. institutet är ett dotterföretag till

a) ett moderföretag som är en resolutionsenhet, eller

a) ett moderföretag som är en resolutionsenhet *och som uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder*, eller

b) ett moderföretag som inte är en resolutionsenhet och som uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad basis,

2. dotterföretaget och moderföretaget är etablerade i Sverige och ingår i samma resolutionsgrupp,

3. det inte finns några hinder för moderföretaget att snabbt överföra medel från kapitalbasen eller betala tillbaka sina skulder till dotterföretaget om förutsättningarna för nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. är uppfyllda,

4. moderföretaget uppfyller krav på ansvarsfull ledning av dotterföretaget och *har rätt att åta sig att svara för dotterföretagets* åtaganden,

4. moderföretaget uppfyller krav på ansvarsfull ledning av dotterföretaget och *svarar* för åtaganden hos dotterföretaget *som inte är försumbara*,

5. riskkontrollen hos moderföretaget omfattar dotterföretaget, och

6. moderföretaget innehar mer än hälften av rösterna för samtliga andelar i dotterföretaget eller har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse.

21 §[3]

Riksgäldskontoret får medge att ett institut som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet och som uppfyller villkoren i 20 § 1 och 2 helt eller delvis får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med en garanti som resolutionsenheten tillhandahåller, om

1. det garanterade beloppet minst motsvarar det krav som ska ersättas,

2. garantin utfaller *när*

2. garantin utfaller *så snart*

a) dotterföretaget inte kan betala sina skulder eller andra åtaganden när de förfaller till betalning, eller,

[1] Senaste lydelse 2021:467.
[2] Senaste lydelse 2021:467.
[3] Senaste lydelse 2021:467.

b) förutsättningarna för nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. är uppfyllda,

3. garantin säkerställs genom pantavtal eller avtal om säkerhetsöverlåtelse som motsvarar minst 50 procent av beloppet,	3. garantin säkerställs genom pantavtal eller avtal om säkerhetsöverlåtelse som, *efter värderingsavdrag med god marginal,* motsvarar minst 50 procent av beloppet,

4. de säkerheter som ställs för garantin uppfyller kraven enligt artikel 197 i tillsynsförordningen,

5. de säkerheter som ställs för garantin inte är belastade av panträtter eller andra säkerhetsrätter,

6. säkerheterna har en effektiv löptid som uppfyller samma betalningsvillkor som avses enligt artikel 72c.1 i tillsynsförordningen, och

7. det inte finns några hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till dotterföretaget, oavsett om resolutionsenheten har försatts i resolution.

Vid tillämpningen av första stycket 7 får Riksgäldskontoret begära att resolutionsenheten visar att det inte finns några sådana hinder som avses där.

22 a §

Kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument som har emitterats av ett dotterföretag som är en avvecklingsenhet och som inte omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska inte dras av i enlighet med artikel 72e.5 i tillsynsförordningen.

Ett företag som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet eller ett företag i tredjeland som skulle ha varit en resolutionsenhet om det hade varit etablerat i EES, ska dock dra av kapitalbasinstrument som avses i första stycket, om

1. avvecklingsenheten ingår i samma resolutionsgrupp, och

2. kapitalbasinstrumenten uppgår till minst 7 procent av värdet av kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i 12 §, beräknat den 31 december som ett årligt genomsnitt.

23 §[1]

För följande företag ska kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder bestämmas och uppfyllas på individuell nivå:

1. en resolutionsenhet som inte ingår i en resolutionsgrupp,

2. ett institut som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet eller ett företag i tredjeland,

3. ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet, och

4. *ett företag som enligt en resolutions- eller koncernresolutionsplan ska avvecklas enligt konkurs eller likvidation*.

4. *en avvecklingsenhet*.

För följande företag ska kravet bestämmas och uppfyllas på konsoliderad nivå:

1. en resolutionsenhet som ingår i en resolutionsgrupp, och

2. ett moderföretag inom EES som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till ett företag i tredjeland.

23 a §

Riksgäldskontoret får besluta att ett dotterföretag som avses i 23 § första stycket 2 och 3 får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå, om

1. dotterföretaget ägs direkt av resolutionsenheten, och

a) resolutionsenheten är ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

b) dotterföretaget och resolutions-enheten är etablerade i samma land inom EES och ingår i samma resolutionsgrupp,

c) inga andra dotterföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 och som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ägs direkt av resolutionsenheten, och

d) tillämpning av artikel 72e.5 medför oproportionella negativa effekter för dotterföretaget, eller

2. dotterföretaget på undergruppsnivå omfattas av de särskilda kapitalbaskraven enligt

[1] Senaste lydelse 2021:467.

2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller artikel 40 i värdepappersbolagsdirektivet och det inte medför att kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder bestäms till ett för högt belopp i förhållande till återkapitaliseringsbehovet för den grupp av företag som ingår i konsolideringen, särskilt med beaktande av om det ingår avvecklingsenheter i gruppen.

23 b §

Ett beslut enligt 23 a § får fattas bara om ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå inte påtagligt försämrar

1. möjligheten till avveckling enligt den bedömning som ska göras enligt 3 kap. 10 eller 11 §,

2. möjligheten att tillämpa 6 kap. i fråga om dotterföretaget eller resolutionsgruppen, eller

3. förutsättningarna för dotterföretaget att uppfylla kravet på kapitalbas efter nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder.

23 c §

Ett krav enligt 23 a § får uppfyllas med skulder som ett dotterföretag som ingår i konsolideringen har emitterat till

1. resolutionsenheten, direkt eller genom ett dotterföretag i resolutionsgruppen som inte ingår i konsolideringen, och

2. en delägare som inte ingår i resolutionsgruppen.

Skulderna får inte överstiga ett belopp som motsvarar kravet för dotterföretaget med avdrag för

1. skulder som dotterföretaget har emitterat till resolutionsenheten, direkt eller genom ett dotterföretag i resolutionsgruppen som ingår i konsolideringen, och

	2. kapitalbas som dotterföretaget har emitterat enligt 12 § första stycket 2.

28 §[1]

Ett företag ska årligen offentliggöra hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uppfylls.

Första stycket gäller inte *1. under en frist enligt 26 §, eller* *2. för ett företag som enligt resolutionsplanen ska avvecklas genom konkurs eller likvidation.*	Första stycket gäller inte *under en frist enligt 26 §.*

32 §[2]

Riksgäldskontoret ska varje månad göra en ny bedömning av om förutsättningarna enligt 31 § andra stycket är uppfyllda.	*Så länge företaget inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver den riskvägda kvoten ska Riksgäldskontoret minst en gång i månaden pröva frågan om ett förbud mot värdeöverföringar enligt 29 §. Om en sådan prövning sker senare än nio månader efter att Riksgäldskontoret har tagit emot en underrättelse enligt 30 § ska 31 § tillämpas.*

33 §[3]

Riksgäldskontoret ska övervaka att företagen uppfyller sina skyldigheter enligt detta kapitel. Riksgäldskontoret ska samordna sin övervakning med den tillsyn som utövas av Finansinspektionen.

Om ett företag inte uppfyller *sina skyldigheter enligt detta kapitel*, *får Finansinspektionen, efter att Riksgäldskontoret fått tillfälle att lämna synpunkter, ingripa mot företaget.*	Om ett företag inte uppfyller *kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder*, *ska ett ingripande ske med tillämpning av bestämmelserna avseende åtminstone någon av de åtgärder som nämns i 3 och 4 kap. i denna lag, 15 kap. 1 och 1 a §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, 25 kap. 1–1 i §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och 2 kap. 1 § och 8 kap. 1–3 §§ lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.*

[1] Senaste lydelse 2021:467.
[2] Senaste lydelse 2021:467.
[3] Senaste lydelse 2021:467.

För företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 finns bestämmelser om ingripande i 15 kap. lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och 25 kap. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. För företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 gäller 15 kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse i tillämpliga delar.

Ett beslut av Finansinspektionen om ingripande ska föregås av att inspektionen ger Riksgäldskontoret tillfälle att lämna synpunkter.

34 §[1]

För en gränsöverskridande koncern ska Riksgäldskontoret och berörda utländska resolutionsmyndigheter fatta ett gemensamt beslut om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder

1. på konsoliderad nivå för varje resolutionsenhet, och

2. på individuell nivå för företag som inte är resolutionsenheter men som ingår i en resolutionsgrupp.

För en gränsöverskridande koncern ska Riksgäldskontoret och berörda utländska resolutionsmyndigheter fatta ett gemensamt beslut om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder *på konsoliderad nivå för varje resolutionsenhet, och på individuell nivå för företag som inte är resolutionsenheter men som ingår i en resolutionsgrupp. För ett företag som uppfyller villkoren i artikel 45a.1 i krishanteringsdirektivet ska dock inget gemensamt beslut fattas.*

Riksgäldskontoret ska meddela ett gemensamt beslut i fråga om

1. de företag som Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för, och

2. koncernens moderföretag, om Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för en resolutionsenhet och om moderföretaget inte är en resolutionsenhet i samma resolutionsgrupp.

I ett gemensamt beslut får det bestämmas att ett dotterföretag som inte är en resolutionsenhet delvis får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med instrument som har utfärdats till och förvärvats av företag som inte ingår i resolutionsgruppen, om det överensstämmer med resolutionsplanen och en resolutionsenhet i samma resolutionsgrupp inte har förvärvat tillräckligt med instrument enligt *13* §.

I ett gemensamt beslut får det bestämmas att ett dotterföretag som inte är en resolutionsenhet delvis får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med instrument som har utfärdats till och förvärvats av företag som inte ingår i resolutionsgruppen, om det överensstämmer med resolutionsplanen och en resolutionsenhet i samma resolutionsgrupp inte har förvärvat tillräckligt med instrument *och skulder som uppfyller kraven i 12* §.

[1] Senaste lydelse 2021:467.

38 §[1]

Om någon av de berörda utländska resolutionsmyndigheterna inom tidsfristen enligt 37 § har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning 806/2014/EU, ska Riksgäldskontoret skjuta upp sitt beslut en månad och följa Europeiska bankmyndighetens beslut.

Om Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för en resolutionsenhet eller samordnande resolutionsmyndighet får myndigheten inte hänskjuta ärendet till Europeiska bankmyndigheten efter att tidsfristen enligt 37 § löpt ut eller att ett gemensamt beslut har fattats. Riksgäldskontoret får inte heller hänskjuta ärendet om den nivå som fastställts av dotterföretagets resolutionsmyndighet

1. är högst 2 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet enligt artikel 92.3 i tillsynsförordningen eller enligt artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen multiplicerat med 12,5 i fråga om kravet enligt *23* §, och

2. motsvarar kravet enligt 4–6 §§.

1. är högst 2 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet enligt artikel 92.3 i tillsynsförordningen eller enligt artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen multiplicerat med 12,5 i fråga om kravet *på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 34 § 1*, och

5 kap.

3 a [2]

Om det inte är möjligt att ta in ett villkor enligt 2 § första stycket i ett avtal som avser nedskrivningsbara skulder, ska företaget underrätta Riksgäldskontoret om det och till vilken skuldklass skulden hör.

Om det inte är möjligt att ta in ett villkor enligt 2 § första stycket i ett avtal som avser nedskrivningsbara skulder, ska företaget underrätta Riksgäldskontoret om det och till vilken skuldklass skulden hör. *Kravet på en sådan underrättelse gäller dock inte nedskrivningsbara skulder som avses i artikel 2.1.48 ii i krishanteringsdirektivet.*

När Riksgäldskontoret har tagit emot underrättelsen gäller inte 2 § första stycket. Om Riksgäldskontoret bedömer att det är möjligt att ta in villkoret i avtalet, ska Riksgäldskontoret dock inom rimlig tid kräva det.

[1] Senaste lydelse 2021:467.
[2] Senaste lydelse 2024:393.

9 §[1]

Ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 ska i finansiella avtal som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ta in villkor som innebär att	Ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 ska i finansiella avtal som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ta in *följande* villkor *om dessa skulle vara tillämpliga på avtalet ifall avtalet hade reglerats enligt svensk rätt*
1. avtalet kan bli föremål för tillfälliga åtgärder enligt 7 och 8 §§ och 13 kap. 2, 7, 8, 11 och 12 §§, och	1. *att* avtalet kan bli föremål för tillfälliga åtgärder enligt 7 och 8 §§ och 13 kap. 2, 7, 8, 11 och 12 §§, och
2. ett beslut om resolution, en resolutionsåtgärd eller en tillfällig åtgärd utgör hinder mot att utöva rättshandlingar enligt 11 kap. 3–7 §§.	2. *att* ett beslut om resolution, en resolutionsåtgärd eller en tillfällig åtgärd utgör hinder mot att utöva rättshandlingar enligt 11 kap. 3–7 §§.

6 kap.

1 §[2]

När Finansinspektionen ska pröva en fråga om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder utanför resolution, ska inspektionen se till att det görs en värdering motsvarande den som föreskrivs i 7 kap. 1–9 §§ av företaget eller koncernen i fråga.

Värderingen ska ligga till grund för Finansinspektionens prövning av om relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder ska skrivas ned eller konverteras. Värderingen ska också ligga till grund för inspektionens beslut i fråga om

1. minskning av kärnprimärkapital,
2. omfattning av indragning eller överföring av kärnprimärkapitalinstrument, eller
3. minskning av ägandet för existerande ägare genom konvertering av relevanta kapitalinstrument eller kvalificerade skulder till kärnprimärkapitalinstrument.

Efter nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder ska Finansinspektionen se till att det görs en värdering motsvarande den som föreskrivs i 7 kap. 10 §.	Efter nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder ska Finansinspektionen se till att det görs en värdering motsvarande den som föreskrivs i 7 kap. 10 §. *Riksgäldskontoret ska ersätta ägare, borgenärer eller insättningsgarantisystemet som till följd av nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och*

[1] Senaste lydelse 2021:467.
[2] Senaste lydelse 2021:467.

kvalificerade skulder har fått ett sämre ekonomiskt utfall än vid konkurs eller likvidation. Ersättningen ska finansieras med medel från resolutionsreserven enligt 27 kap. 2 §.

14 §[1]

När kärnprimärkapitalet har minskats i proportion till förlusterna, ska Finansinspektionen skriva ned kapitalbeloppet för relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder eller konvertera relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder till kärnprimärkapitalinstrument i den utsträckning som krävs för att *företaget eller koncernen inte längre ska bedömas fallera eller sannolikt komma att fallera*.

När kärnprimärkapitalet har minskats i proportion till förlusterna, ska Finansinspektionen skriva ned kapitalbeloppet för relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder eller konvertera relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder till kärnprimärkapitalinstrument i den utsträckning som krävs för att *uppnå resolutionsändamålen i 1 kap. 6 §*.

Relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder ska skrivas ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument i följande ordning:

1. övriga primärkapitalinstrument,
2. supplementärkapitalinstrument,
3. kapitalbeloppet för kvalificerade skulder.

21 kap.

28 §[2]

När Riksgäldskontoret prövar frågan om undantag för nedskrivningsbara skulder enligt 27 §, ska myndigheten beakta

1. principen att förluster i första hand ska drabba ägarna och därefter borgenärerna i företaget i resolution i prioritetsordning,
2. vilken förlustabsorberingskapacitet företaget i resolution har kvar, om skulderna undantas, och
3. behovet av att behålla tillräckliga resurser för finansiering av resolution och av att säkerställa ett effektivt genomförande av en sådan.

Vid tillämpning av första stycket på skulder enligt 2 kap. 2 § 11 a och b ska Riksgäldskontoret bedöma om det berörda dotterföretagets uppfyllande av kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder är tillräckligt för att kunna tillämpa resolutionsplanen.

[1] Senaste lydelse 2021:467.
[2] Senaste lydelse 2021:467.

29 kap.

2 §[1]

Regeringen får meddela föreskrifter om

1. innehållet i en resolutionsplan och en koncernresolutionsplan enligt 3 kap. och vad som ska beaktas vid planernas utformning liksom när de ska upprättas och hur ofta de behöver uppdateras,

2. vilka omständigheter Riksgäldskontoret ska beakta vid sin prövning av en resolutionsplan enligt 3 kap. 10 och 11 §§,

3. bedömningsgrunder för fastställandet av frister enligt 4 kap. 26 §,

4. bedömningsgrunder enligt 4 kap. 31 §, och

4. bedömningsgrunder enligt 4 kap. *29* §, och

5. när och var ett beslut om resolution enligt 8 kap. 13 § och ett beslut om resolutionsåtgärder enligt 12 kap. 5 § ska offentliggöras och vad offentliggörandet ska innehålla.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2025.

[1] Senaste lydelse 2021:467.

1.2 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2015:1034) om resolution

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2015:1034) om resolution
dels att 14 a § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas en ny paragraf, 16 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	14 a §[1]
Riksgäldskontoret ska 1. vid beslut enligt 4 kap. 26 § lagen (2015:1016) om resolution beakta de omständigheter som anges i artikel 45m.7 i krishanteringsdirektivet och den tidsfrist som anges i artikel 10.6 fjärde stycket i samma direktiv, och	
2. vid beslut enligt 4 kap. *31* § lagen om resolution beakta de omständigheter som anges i artikel 16a.2 i krishanteringsdirektivet.	2. vid beslut enligt 4 kap. *29* § lagen om resolution beakta de omständigheter som anges i artikel 16a.2 i krishanteringsdirektivet.
	16 a § *Om Riksgäldskontoret beslutar om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder för en avvecklingsenhet enligt 2 kap. 1 § lagen om resolution, ska Riksgäldskontoret underrätta avvecklingsenheten om dess skyldighet att offentliggöra information enligt 4 kap. 28 § lagen (2015:1016) om resolution och om dess upplysningsskyldighet enligt 28 kap. 1 § samma lag.*

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2025.

[1] Senaste lydelse 2021:472.

2 Rättslig reglering

Det unionsrättsliga regelverket om hantering av finansiella företag i kris finns i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879 (krishanteringsdirektivet).

Krishanteringsdirektivet genomförs i svensk rätt i lagen (2015:1016) om resolution (LOR). I lagen finns bestämmelser om ett avvecklings- och rekonstruktionsförfarande för finansiella företag i kris, framför allt banker. Förfarandet (resolution) gäller i stället för traditionella insolvensförfaranden (konkurs och likvidation). Lagen innehåller i korthet bestämmelser om åtgärder för att förbereda resolution och undvika fallissemang (3–7 kap.) samt åtgärder vid resolution (8–27 kap.).

En central åtgärd för att rekonstruera ett finansiellt företag är att skriva ned eller konvertera kapital och skulder (6 och 21 kap. LOR). I det syftet ska företagen uppfylla ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder (4 kap. LOR).

I 4 kap. LOR finns allmänna bestämmelser om hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska uttryckas (1 §), hur kravet ska bestämmas (2–8 §§), hur kravet ska uppfyllas (9–19 §§), särskilda bestämmelser för dotterföretag (20–22 §§), på vilken nivå kravet ska bestämmas och uppfyllas (23 §), frister (24–27 §§), offentliggörande (28 §), övervakning (29–33 §§) och gränsöverskridande fall (34–39 §§).

Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet (1 kap. 3 § LOR).

Vid tillämpning av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder kategoriseras företagen i resolutionsenheter eller företag som inte är resolutionsenheter. En resolutionsenhet är en juridisk person inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) som enligt en resolutions- eller koncernredovisningsplan ska vara föremål för resolutionsåtgärder (2 kap. 1 § LOR). En resolutions- eller koncernresolutionsplan tas fram av Riksgäldskontoret (3 kap. 1 och 2 §§ LOR).

Vissa företag som inte är resolutionsenheter ska enligt resolutions- eller koncernresolutionsplanerna avvecklas genom konkurs eller likvidation. För dessa företag motsvarar kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder det krav på kapital som gäller vid tillämpning av

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen), och
– Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (kapitaltäckningsdirektivet).

Tillsynsförordningen kompletteras i svensk rätt av lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag (tillsynslagen) medan kapitaltäckningsdirektivet i svensk rätt genomförs i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, lagen (2014:966) om kapitalbuffertar (buffertlagen) och tillsynslagen.

3 Behovet av förändringar

Krishanteringsdirektivet har ändrats vid flera tillfällen:

- Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/878 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2013/36/EU vad gäller undantagna enheter, finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, ersättning, tillsynsåtgärder och tillsynsbefogenheter och kapitalbevarande åtgärder,
- Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879 av den 20 maj 2019 om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller kreditinstituts och värdepappersföretags förlustabsorberings- och rekapitaliseringskapacitet och om direktiv 98/26/EG, och
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2022/2036 av den 19 oktober 2022 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 och direktiv 2014/59/EU vad gäller tillsynsbehandlingen av grupper av globala systemviktiga institut med en resolutionsstrategi med flera ingångspunkter och en metod för den indirekta teckningen av instrument som är kvalificerade för att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder.

I april 2024 antogs Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/1174 av den 11 april 2024 om ändring av direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller vissa aspekter av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder (ändringsdirektivet).

Inom Europeiska unionen pågår dessutom förhandlingar om ytterligare ändringar av krishanteringsdirektivet.

Europeiska kommissionen har i en formell underrättelse ifrågasatt det svenska genomförandet av artikel 10.6 fjärde stycket, artikel 16a.2 andra stycket, artikel 16a.3 andra stycket, artikel 16a.4, artikel 17.3 andra stycket b, artikel 17.3 tredje stycket, artikel 18.3 tredje stycket, artikel 44.2 h, artikel 45a, artikel 45b.2 första stycket, artikel 45b.4 andra stycket, artikel 45b.6, artikel 45c.3 åttonde stycket, artikel 45c.5 andra stycket, artikel 45c.6 a, artikel 45c.7 åttonde stycket, artikel 45d.3 b, artikel 45f.2 a vi, artikel 45f.3 första stycket b och d, artikel 45f.5 första stycket b och d, artikel 45h.1 tredje stycket, artikel 45h.5 femte stycket a, artikel 45i.1 andra stycket, artikel 45k, artikel 48.7, artikel 55.2 tredje och fjärde styckena, artikel 59.1 tredje stycket, artikel 60.1 d och artikel 71a.3 b i krishanteringsdirektivet (Fi2024/01229).

I promemorian behandlas de anpassningar av svensk rätt som bör göras med anledning av ändringsdirektivet och den formella underrättelsen.

4 Ändringsdirektivet

4.1 En avvecklingsenhet ska som huvudregel inte omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder

Promemorians förslag: Riksgäldskontoret ska få besluta om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för en avvecklingsenhet. Med avvecklingsenhet avses ett företag som enligt resolutions- eller koncernresolutionsplanen ska avvecklas genom konkurs eller likvidation eller som enligt koncernresolutionsplaner inte ska omfattas av nedskrivning eller konvertering av kapitalbas och kvalificerade skulder.

En avvecklingsenhet som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska uppfylla kravet med vissa kapital- och skuldinstrument.

En avvecklingsenhet som inte omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska inte omfattas av krav på resolutionsmyndighetens godkännande i fråga om återköp av kapital- och skuldinstrument.

Ett företag som ingår i en resolutionsgrupp men som inte själv är en resolutionsenhet ska som huvudregel inte dra av sina innehav av exponeringar mot en avvecklingsenhet som inte omfattas av krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Skälen för promemorians förslag: Bestämmelserna om hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska uttryckas, bestämmas och uppfyllas är mycket komplexa, oavsett om det handlar om att fastställa kravet för ett företag som är en resolutionsenhet eller ett företag som inte är en resolutionsenhet (4 kap. LOR). I korthet handlar det om att fastställa ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som skapar förutsättningar för förlustabsorbering och återkapitalisering.

Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder gäller också för företag som enligt resolutions- eller koncernresolutionsplanen ska avvecklas genom konkurs eller likvidation eller som enligt koncernresolutionsplaner inte ska omfattas av nedskrivning eller konvertering. Enligt ändringsdirektivet ska ett sådant företag betecknas som en avvecklingsenhet (artikel 2.1.83aa). För att genomföra direktivets krav bör motsvarande definition införas i svensk rätt.

För ett företag som enligt en resolutions- eller koncernresolutionsplan ska avvecklas genom konkurs eller likvidation får Riksgäldskontoret besluta att kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder endast ska skapa förutsättningar för förlustabsorbering (4 kap. 4 § andra stycket LOR, som genomför artikel 45c.2 i krishanteringsdirektivet). I praktiken innebär det att kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för ett sådant företag som utgångspunkt motsvarar de krav på kapital som redan gäller vid tillämpning av tillsynsförordningen och kapitaltäckningsdirektivet.

Enligt ändringsdirektivet ska en avvecklingsenhet som huvudregel inte omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Från huvudregeln får undantag göras under vissa förutsättningar (artikel 45c.2a).

Enligt ändringsdirektivet ska en avvecklingsenhet som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uppfylla kravet med vissa kapital- och skuldinstrument (artikel 45c.2a andra stycket).

Enligt ändringsdirektivet ska en avvecklingsenhet som inte omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder inte omfattas av krav på resolutionsmyndighetens godkännande i fråga om återköp av kapital- och skuldinstrument (artikel 45c.2a tredje stycket).

En resolutionsgrupp består av en resolutionsenhet – det företag som enligt resolutionsplanen ska vara föremål för resolutionsåtgärder – och dotterföretag till denna resolutionsenhet vilka enligt resolutionsplanen ska hanteras samlat med resolutionsenheten i resolution.

Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för resolutionsenheten beräknas på konsoliderad resolutionsgruppsnivå, dvs. resolutionsenheten måste ha kapital och kvalificerade skulder för att möta hela resolutionsgruppens behov av förlustabsorbering och möjlighet till återkapitalisering genom nedskrivning eller konvertering av kvalificerade skulder. För dotterföretagen i resolutionsgruppen beräknas kravet i stället på individuell nivå, utifrån varje dotterföretags individuella behov av förlustabsorbering och återkapitalisering. Dotterföretagens krav uppfylls genom att kapital- och skuldinstrument förvärvas direkt eller indirekt av resolutionsenheten. Detta krav brukar därför kallas för det interna kravet. (eller internt MREL [MREL är en förkortning för Minimum Requirement of own funds and Eligible Liabilities]). Resolutionsenheten uppfyller däremot sitt krav genom att ge ut kapital- och skuldinstrument som förvärvas av aktörer utanför resolutionsgruppen. Kravet på resolutionsenheten kallas därför ett externt krav (externt MREL).

Kapitalbas och kvalificerade skulder som getts ut av ett dotterföretag i en resolutionsgrupp och som innehas av ett annat dotterföretag i samma grupp, kan inte användas för att uppfylla det interna kravet. Dessa instrument ska dras av vid beräkningen av uppfyllandet av detta krav (artikel 72e.5 i tillsynsförordningen).

Enligt ändringsdirektivet ska dock ett dotterföretag som har exponeringar mot en avvecklingsenhet i resolutionsgruppen som enligt huvudregeln inte omfattas av ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder inte dra av dessa innehav vid beräkningen av hur dotterföretaget uppfyller kravet (artikel 45c.2a fjärde stycket). Anledningen till detta är att resolutionsplanen för en resolutionsenhet i vars grupp det ingår avvecklingsenheter inte förväntas ange att resolutionsenheten ska återkapitalisera dessa enheter för det fall de skulle fallera. De återstående företagen i resolutionsgruppen kommer däremot att behöva återkapitaliseras av resolutionsenheten i händelse av kris eller fallissemang. Dessa företag ska enligt ändringsdirektivet fortsätta att dra av hela beloppet av sina innehav av exponeringar som kvalificerar för uppfyllande av gruppens interna krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som emitterats av företag i samma resolutionsgrupp som inte är avvecklingsenheter.

Huvudregeln om att avdrag inte ska göras för innehav av kapitalbasinstrument och kvalificerade skulder emitterade av avvecklingsenheter som inte är föremål för krav på kapitalbas och kvalificerade skulder har

enligt ändringsdirektivet ett undantag. Avdrag för innehav av kapitalbasinstrument emitterade av en sådan avvecklingsenhet ska ske om det sammanlagda beloppet av dessa innehav är lika med eller överstiger 7 procent av det totala beloppet av företagets kapitalbas och skulder som uppfyller kvalificeringskriterierna för företag som inte själva är resolutionsenheter (enligt artikel 45f.2), beräknat årligen per den 31 december som ett genomsnitt under de föregående 12 månaderna.

För att genomföra direktivets krav bör motsvarande bestämmelser införas i svensk rätt.

4.2 En avvecklingsenhet som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska årligen offentliggöra hur kravet uppfylls

Promemorians förslag: En avvecklingsenhet som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska årligen offentliggöra hur kravet uppfylls.

Hur en avvecklingsenhets skyldigheter avseende rapportering och offentliggörande ska uppfyllas bör – med stöd av befintligt bemyndigande – regleras på lägre nivå än lag.

Om Riksgäldskontoret beslutar om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder för en avvecklingsenhet ska Riksgäldskontoret underrätta avvecklingsenheten om dess skyldighet att offentliggöra information om hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uppfylls och om dess skyldighet att lämna de uppgifter om kravet som Riksgäldskontoret begär.

Promemorians bedömning: Svensk rätt uppfyller redan kravet på att Riksgäldskontorets åtgärder ska vara proportionerliga.

Skälen för promemorians förslag och bedömning: Enligt krishanteringsdirektivet ska ett företag lämna uppgifter om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder till resolutionsmyndigheten (artikel 45i.1) och offentliggöra hur kravet uppfylls (artikel 45i.3). Från skyldigheterna undantas ett företag som enligt resolutionsplanen ska avvecklas genom konkurs eller likvidation. (artikel 45i.4).

Motsvarande bestämmelser finns i svensk rätt.

Enligt 28 kap. 1 § LOR ska ett företag lämna de uppgifter om sin verksamhet som Riksgälds–kontoret begär, inbegripet de uppgifter som avses i artikel 45i.1 i krishanteringsdirektivet.

Enligt 4 kap. 28 § LOR ska ett företag årligen offentliggöra hur kravet uppfylls. Från skyldigheten undantas ett företag som enligt resolutionsplanen ska avvecklas genom konkurs eller likvidation.

Riksgäldskontoret får meddela föreskrifter på området (29 kap. 1 § LOR och 22 § förordningen [2015:1034] om resolution). Sådana föreskrifter finns i 6 kap. 1 och 2 §§ samt 8 kap. 1–8 §§ i Riksgäldskontorets föreskrifter om resolution (RGKFS 2015:2).

Enligt ändringsdirektivet ska en avvecklingsenhet som inte omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder undantas från de nu aktuella skyldigheterna (artikel 45i.4 första meningen). För en avvecklingsenhet

som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska skyldigheterna uppfyllas på visst sätt (artikel 45i.4 andra meningen) och resolutionsmyndigheten ska upplysa avvecklingsenheten om skyldigheterna (artikel 45i.4 tredje meningen). Skyldigheterna ska vara proportionerliga (artikel 45i.4 fjärde meningen).

Svensk rätt uppfyller redan direktivets krav på att en avvecklingsenhet som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska lämna de uppgifter om kravet som resolutionsmyndigheten begär (28 kap. 1 § LOR). För att genomföra ändringsdirektivet (artikel 45i.4 första meningen) i svensk rätt, bör emellertid undantaget för ett företag som enligt resolutionsplanen ska avvecklas genom konkurs eller likvidation att offentliggöra hur det uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder tas bort. Det innebär att en avvecklingsenhet som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder årligen ska offentliggöra hur kravet uppfylls.

Hur de nu aktuella skyldigheterna för en avvecklingsenhet som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska uppfyllas (artikel 45i.4 andra meningen) bör – med stöd av befintligt bemyndigande – regleras på lägre nivå än lag.

Om Riksgäldskontoret beslutar om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder för en avvecklingsenhet ska Riksgäldskontoret enligt ändringsdirektivet underrätta avvecklingsenheten om dess skyldigheter avseende rapportering och offentliggörande (artikel 45i.4). Denna skyldighet för Riksgäldskontoret bör, med stöd av befintligt bemyndigande (29 kap. 2 § 1), framgå på lägre nivå än lag.

På Riksgäldskontorets verksamhet ställs krav på proportionalitet (5 § tredje stycket förvaltningslagen [2007:900]). Det innebär att svensk rätt redan uppfyller direktivets krav på att skyldigheterna ska vara proportionerliga (artikel 45i.4 tredje och fjärde meningarna).

4.3 Vissa dotterföretag ska få omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå

Promemorians förslag: Vissa dotterföretag ska få omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå.

Skälen för promemorians förslag: Ett moderföretag kan vara ett institut, dvs. ett kreditinstitut eller ett värdepappersbolag, eller ett holdingföretag. Vid resolutionsstrategier med en ingångspunkt är moderföretaget resolutionsenhet i resolutionsgruppen. För moderföretaget ska kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder bestämmas och uppfyllas på konsoliderad nivå: För dotterföretag – som inte är resolutionsenheter – ska kravet bestämmas och uppfyllas på individuell nivå (4 kap. 23 § LOR).

Enligt ändringsdirektivet ska ett dotterföretag till en resolutionsenhet, under vissa förutsättningar, få uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå. Det kan t.ex. bli aktuellt i ett fall där moderföretaget, som är resolutionsenhet, har ett dotterföretag som

i sin tur kontrollerar ett eller flera dotterföretag under sig (artiklarna 45f.1. fjärde stycket och 45f.2a, jfr även skäl 2 och 3 i ändringsdirektivet).

För att genomföra direktivet bör motsvarande bestämmelser införas i svensk rätt.

5 Den formella underrättelsen

5.1 Artikel 10.6

Promemorians bedömning: Svensk rätt uppfyller direktivets krav på vad resolutionsmyndigheten vid beslut om tidsfrist för uppfyllande av kravet efter nedskrivning eller konvertering utanför resolution ska beakta.

Skälen för promemorians bedömning: I 4 kap. LOR finns bestämmelser om att Riksgäldskontoret ska bestämma en lämplig frist för när en resolutionsenhet respektive ett företag som inte är en resolutionsenhet ska uppfylla kravet på kapitalbas och nedskrivningsbara skulder efter genomförande av nedskrivning eller konvertering utanför resolution (26 §). I förordningen (2015:1034) om resolution finns bestämmelser om bedömningsgrunder för fastställandet av en sådan frist (14 a §).

Av bestämmelserna i förordningen om resolution framgår att Riksgäldskontoret vid beslut om denna frist bl.a. ska beakta den tidsfrist som anges i artikel 10.6 fjärde stycket i krishanteringsdirektivet. Av den artikeln framgår att resolutionsmyndigheten ska beakta tidsfristen för uppfyllande av den behöriga myndighetens riktlinje för ytterligare kapitalbas enligt artikel 104b i kapitaltäckningsdirektivet, under de omständigheter som avses i artikel 10.6 tredje stycket i krishanteringsdirektivet. Av de omständigheter som anges i artikel 10.6 tredje stycket framgår att tidsfristen enligt artikel 104b i kapitaltäckningsdirektivet ska beaktas i samband med den översyn som ska göras efter genomförande av resolutionsåtgärder eller nedskrivning eller konvertering av kapital och kvalificerade skulder.

Kommissionen anför:

> I 14 a § förordningen om resolution anges att ”Riksgäldskontoret ska [...] vid beslut enligt 4 kap. 26 § lagen (2015:1016) om resolution beakta […] den tidsfrist som anges i artikel 10.6 fjärde stycket i samma direktiv”. I artikel 10.6 fjärde stycket i krishanteringsdirektivet krävs dock bara att resolutionsmyndigheten ska beakta tidsfristen för att uppfylla riktlinjerna för ytterligare kapitalbas under de omständigheter som avses i ”tredje stycket i den här punkten” dvs. i samband med den översyn som görs efter genomförande av resolutionsåtgärder eller utövande av befogenheter som avses i artikel 59. Därför verkar det inte korrekt att kräva detta under alla omständigheter.

Av 4 kap. 26 § LOR framgår att Riksgäldskontoret ska bestämma fristen för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder efter genomförande av nedskrivning eller konvertering i eller utanför

resolution. Aktuella bestämmelser i förordningen om resolution avser beslut enligt 4 kap 26 § LOR (14 a § förordningen om resolution). Dessa bestämmelser ska alltså tillämpas vid bestämmande av frist efter genomförande av nedskrivning eller konvertering i eller utanför resolution. Svensk rätt är därför i enlighet med artikel 10.6.

5.2 Artikel 16a.2 andra stycket och artikel 16a.3 andra stycket

Promemorians bedömning: Det bör, på lägre nivå än lag, klargöras vilka omständigheter som Riksgäldskontoret ska beakta inför ett beslut om att förbjuda ett företag att göra värdeöverföringar som överstiger ett särskilt förfogandebelopp, om företaget inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver den riskvägda kvoten.

Promemorians förslag: Det ska klargöras att Riksgäldskontoret minst en gång i månaden ska pröva frågan om ett förbud mot värdeöverföringar så länge företaget inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver den riskvägda kvoten.

Det ska klargöras att Riksgäldskontoret, vid varje prövning som sker mer än nio månader efter en underrättelse från företaget om att det inte uppfyller kravet, ska tillämpa huvudregeln om ett förbud mot värdeöverföringar, med möjligheten till undantag.

Skälen för promemorians bedömning och förslag: I 4 kap. 29–32 §§ LOR finns bestämmelser om att Riksgäldskontoret under vissa förutsättningar får förbjuda ett företag att göra värdeöverföringar som överstiger ett särskilt förfogandebelopp om företaget inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver den riskvägda kvoten. Bestämmelserna kompletteras bl.a. med bestämmelser i förordningen om resolution (14 a §).

Enligt krishanteringsdirektivet ska frågan om förbud mot värdeöverföringar ske med en bedömning av vissa omständigheter, så länge underlåtelsen att uppfylla det kombinerade buffertkravet utöver den riskvägda kvoten i tid understiger nio månader från att resolutionsmyndigheten underrättats om underlåtelsen. Efter denna tidpunkt inträder en huvudregel om att förbud mot värdeöverföringar ska beslutas. Huvudregeln kan frångås under vissa särskilda förutsättningar.

Direktivet innehåller mer specificerade regler om resolutionsmyndighetens prövning om förbud mot värdeöverföringar enligt i huvudsak följande.

Enligt krishanteringsdirektivet ska resolutionsmyndigheten inför ett beslut om förbud av värdeöverföringar beakta vissa omständigheter, bl.a skälen till att företaget underlåter att uppfylla det kombinerade buffertkravet utöver den riskvägda kvoten, underlåtelsens varaktighet och omfattning (artikel 16a.2 första stycket). Det bör, på lägre nivå än lag, klargöras vilka omständigheter som Riksgäldskontoret ska beakta inför ett beslut om förbud mot värdeöverföringar.

Enligt krishanteringsdirektivet ska resolutionsmyndigheten upprepa sin prövning av frågan om förbud mot värdeöverföringar åtminstone en gång

i månaden så länge företaget fortsatt inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver den riskvägda kvoten (artikel 16a.2 andra stycket). Det bör klargöras att Riksgäldskontoret under nu nämnda omständigheter minst en gång i månaden ska pröva frågan om ett förbud mot värdeöverföringar.

Enligt krishanteringsdirektivet ska resolutionsmyndigheten som huvudregel besluta om förbud mot värdeöverföringar om företaget inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver den riskvägda kvoten nio månader efter att resolutionsmyndigheten underrättats av företaget om det (artikel 16a.3). Undantag från denna huvudregel gäller om resolutionsmyndigheten finner att minst två av fem särskilda villkor är uppfyllda, bl.a. att underlåtelsen beror på allvarliga störningar av de finansiella marknadernas funktion, som orsakar omfattande finansiella påfrestningar på marknaden i flera segment av de finansiella marknaderna (artikel 16a.3). Det bör klargöras att varje prövning av förbud mot värdeöverföringar som sker mer än nio månader efter att Riksgäldskontoret underrättats om underlåtelsen att uppfylla kravet ska ske med tillämpning av huvudregeln om ett sådant förbud, med möjlighet till undantag, enligt 31 § LOR.

5.3 Artikel 16a.4

Promemorians bedömning: Det bör, på lägre nivå än lag, klargöras att vid beräkning av ett företags förfogandebelopp vid förbud mot värdeöverföringar ska avdrag med det belopp som blir resultatet av vissa utdelningsåtgärder ske efter multiplicering av delårsöverskott och årsöverskott.

Skälen för promemorians bedömning: I 4 kap. LOR finns bestämmelser om att Riksgäldskontoret får förbjuda ett företag att göra värdeöverföringar som överstiger ett särskilt förfogandebelopp, om företaget inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver den riskvägda kvoten. Riksgäldskontoret har meddelat föreskrifter om hur förfogandebeloppet ska beräknas (7 kap. 2 § Riksgäldskontorets föreskrifter [RGKFS 2015:2] om resolution).

Enligt krishanteringsdirektivet ska det högsta utdelningsbara beloppet (förfogandebeloppet) beräknas genom att multiplicera viss del av delårsöverskott och årsöverskott med en viss faktor. Förfogandebeloppet ska sedan minskas med belopp som blir resultatet av vissa utdelningsåtgärder (artikel 16a.4).

Det bör, på lägre nivå än lag, klargöras att avdrag med det belopp som blir resultatet av vissa utdelningsåtgärder (enligt artikel 16a.1.a–c) ska ske efter att multiplicering av delårsöverskott och årsöverskott skett (enligt artikel 16a.4).

5.4 Artikel 17.3 andra stycket b

Promemorians förslag: Det ska klargöras att för ett företag som inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder gäller

tidsfristen på två veckor för företaget att ange åtgärder mot hinder för resolution endast om företaget inte uppfyller kravet på hur kapitalbas och nedskrivningsbara skulder ska bestämmas

Skälen för promemorians förslag: I 3 kap. LOR finns bestämmelser om att Riksgäldskontoret – vid hinder mot resolution – får förelägga företaget att ange vilka åtgärder som det anser kan undanröja eller minska hindren. Företagets tidsfrist för att ange åtgärderna ska vara två veckor om hindren bl.a. beror på att företaget inte uppfyller kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt artiklarna 92a och 494 i tillsynsförordningen eller 4 kap. 2–10 §§ LOR (3 kap. 12 § tredje stycket LOR, som genomför artikel 17.3 andra stycket b i krishanteringsdirektivet). 4 kap. 2–10 §§ LOR, som alltså den svenska nationella bestämmelsen om tvåveckorsfristen hänvisar till, omfattar dels bestämmelser om hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska bestämmas (4 kap. 2–8 LOR), dels bestämmelser om vad detta krav ska uppfyllas med (4 kap. 9 och 10 §§ LOR).

Kommissionen framhåller att krishanteringsdirektivet kräver att tidsfristen ska vara två veckor endast om företaget inte uppfyller kraven enligt bestämmelserna i direktivet om hur kravet på kapitalbas och nedskrivningsbara skulder ska bestämmas (artiklarna 45 c och 45 d), men inte om företaget inte uppfyller bestämmelserna i direktivet om vad kravet på kapitalbas och nedskrivningsbara skulder ska uppfyllas med (artiklarna 45b.1 och 45b.2).

Det kan i och för sig ifrågasättas om ett företag kan bryta mot hur kravet har bestämts, utan att samtidigt bryta mot bestämmelserna om med vad kravet får uppfyllas. Det framstår dock inte som tillräckliga skäl för att inte låta det svenska genomförandet ansluta till den direktivnära tolkning som kommissionen anser påkallad i det här fallet. Vad det kan ha för närmare innebörd i sak i förhållande till nuvarande bestämmelser i lagen om resolution får bli en fråga för rättstillämpningen.

5.5 Artiklarna 17.3 tredje stycket och 18.3 tredje stycket

Promemorians förslag: Det ska klargöras att ett företags åtgärder för att undanröja eller minska resolutionshinder ska inbegripa en tidsplan för när åtgärderna ska vidtas och att tidsplanen ska beakta orsaken till hindret.

Skälen för promemorians förslag: I 3 kap. LOR finns bestämmelser om att Riksgäldskontoret – vid hinder mot resolution – får förelägga företag att ange vilka åtgärder som det anser kan undanröja eller minska hindren (12 och 17 §§, som – såvitt nu är av intresse – genomför artiklarna 17.3 tredje stycket och 18.3 tredje stycket i krishanteringsdirektivet). Det bör klargöras att detta åtagande inbegriper ett åtagande för företaget att föreslå en tidsplan för när åtgärderna ska vidtas och att tidsplanen ska beakta orsaken till hindret (jfr prop. 2020/21:155 s. 157 och 159).

5.6 Artikel 44.2.h

Promemorians förslag: Det ska klargöras att när Riksgäldskontoret använder möjligheten att tillämpa nedskrivning eller konvertering på skulder till ett dotterföretag som inte är en resolutionsenhet men som ingår i samma resolutionsgrupp som en sådan enhet, så ska Riksgäldskontoret bedöma om det berörda dotterföretagets uppfyllnad av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder är tillräckligt för att stödja tillämpningen av den föredragna resolutionsstrategin.

Skälen för promemorians förslag: I 2 kap. LOR finns bestämmelser om vad som utgör en nedskrivningsbar skuld (2 §). Av bestämmelserna framgår att en nedskrivningsbar skuld är en skuld som inte räknas som ett primärkapitalinstrument eller ett supplementärkapitalinstrument, och som bl.a. inte är en skuld till ett företag som inte är en resolutionsenhet men som ingår i samma resolutionsgrupp som en resolutionsenhet. Från denna regel finns ett undantag gällande sådana skulder som är andra efterställda skulder än relevanta kapitalinstrument, och vissa särskilda skuldinstrument (2 § 11).

I 21 kap. LOR finns bestämmelser om hur skuldnedskrivningsverktyget ska tillämpas. Av bestämmelserna framgår att Riksgäldskontoret helt eller delvis får undanta nedskrivningsbara skulder från nedskrivning eller konvertering, bl.a. om det är nödvändigt och proportionerligt med hänsyn till att företaget ska kunna upprätthålla kritisk eller viktig affärsverksamhet eller om det krävs för att undvika värdeförstörelse som innebär att förlusterna för andra borgenärer blir högre än om skulderna undantas (21 kap. 27 § LOR). När Riksgäldskontoret prövar frågan om undantag för nedskrivningsbara skulder ska myndigheten bl.a. beakta behovet av att behålla tillräckliga resurser för finansiering av resolution och av att säkerställa ett effektivt genomförande av en sådan (21 kap. 28 § LOR).

Av krishanteringsdirektivet framgår att resolutionsmyndigheten, när den tillämpar frågan om nedskrivning eller konvertering av skuld till ett företag som inte är en resolutionsenhet men som ingår i samma resolutionsgrupp som en resolutionsenhet (enligt undantaget som framgår av 2 kap. 2 § 11 LOR), ska myndigheten bedöma om det berörda dotterföretagets uppfyllande av kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder med användande av skulder och kapitalbas enligt artikel 45f.2 är tillräckligt för att stödja tillämpningen av den föredragna resolutionsstrategin (artikel 44.h.2). Det bör klargöras att Riksgäldskontoret är skyldig att göra denna bedömning vid frågan om undantag från nedskrivning av nu aktuella skulder.

5.7 Artikel 45a

Promemorians förslag: Ett hypoteklåneinstitut ska under vissa förutsättningar vara undantaget från kravet på ett gemensamt beslut om kapitalbas och kvalificerade skulder.

Skälen för promemorians förslag: I krishanteringsdirektivet finns regler om att resolutionsmyndigheter under vissa förutsättningar ska

undanta ”hypoteklåneinstitut” som finansieras genom säkerställda obligationer och som inte får ta emot insättningar enligt nationell rätt, från kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder (artikel 45a). Hypoteklåneinstitut av nu aktuellt slag finns inte enligt svensk rätt. Det är dock möjligt att ett sådant hypoteklåneinstitut kan ingå i en gränsöverskridande koncern för vilken Riksgäldskontoret kan vara skyldig att fatta ett gemensamt beslut om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder (4 kap. 34 § LOR). Det bör klargöras att ett sådant hypoteklåneinstitut vid ett sådant beslut kan undantas från kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

5.8 Artikel 45b.2

Promemorians förslag: Det ska klargöras att en skuld enligt ett skuldinstrument som innefattar derivat får användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder under förutsättning att den inte kan anses utgöra en skuld som hänför sig till skuldinstrument med inbäddade derivat enligt tillsynsförordningen.

Skälen för promemorians förslag: I 4 kap. LOR finns bestämmelser om med vad kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska uppfyllas. Kravet ska som utgångspunkt uppfyllas med 1) kapitalbas och 2) skulder som uppfyller villkoren i artikel 72a, artikel 72b, utom när det gäller punkt 2 d, och artikel 72c i tillsynsförordningen (9 §).

Om en sådan skuld avser ett skuldinstrument som innefattar derivat får skulden användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, under vissa villkor (10 §).

Kommissionen framhåller att svensk rätt därmed tillåter att skulder som avser ett skuldinstrument som innefattar derivat får användas för att uppfylla kravet även om skulden utgör en skuld som hänför sig till skuldinstrument med inbäddade derivat enligt tillsynsförordningen (artikel 72a.2 1). Kommissionen framhåller att krishanteringsdirektivet exklusivt anger att skulder som hänför sig till skuldinstrument med inbäddade derivat, exempelvis strukturerade produkter, som uppfyller de ovan angivna villkoren i tillsynsförordningen, ”undantaget artikel 72a.2 l” i tillsynsförordningen, är möjliga att räkna med i kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, under vissa ytterligare villkor (artikel 45b.2 i krishanteringsdirektivet). Kommissionen anför:

> 4 kap. 10 § LOR som på vissa villkor tillåter att skuldinstrument som innefattar derivat används för att uppfylla […] kravet [står] fortfarande i strid med bestämmelsen i artikel 72a.2 led l i tillsynsförordningen som anger att ”[s]kulder som hänför sig till skuldinstrument med inbäddade derivat’ är undantagna från kvalificerade skuldposter, till skillnad från i artikel 45b.2 i krishanteringsdirektivet.

Det får förstås som att med skulder som hänför sig till skuldinstrument med inbäddade derivat enligt artikel 45b.2 i krishanteringsdirektivet avses inte skulder som hänför sig till skuldinstrument med inbäddade derivat enligt tillsynsförordningen (artikel 72a.2 1). Det kan visserligen

konstateras att motsatsen skulle innebära att krishanteringsdirektivet kommer i konflikt med tillsynsförordningen. Denna innebörd av krishanteringsdirektivet bör klargöras i svensk rätt.

Det kan noteras att det av tillsynsförordningen framgår att skuldinstrument som innefattar optioner om förtida inlösen vilkas utnyttjande emittenten eller innehavaren beslutar om och skuldinstrument med rörlig ränta som härletts från en allmänt använd referensränta, såsom Euribor eller Libor, inte ska anses vara skuldinstrument med inbäddade derivat endast på grund av dessa egenskaper (artikel 72a.2 1 andra stycket). Om dessa instrument utgör exempel på vad som avses med skuldinstrument med inbäddade derivat i krishanteringsdirektivet är emellertid oklart. Det kan noteras att användningen av exakt samma uttryck i krishanteringsdirektivet som i tillsynsförordningen för vad som enligt respektive regelverk tydligen utgör olika skuldinstrument (med mindre än att krishanteringsdirektivet skulle stå i konflikt med tillsynsförordningen) är olycklig. I förhållande till nu gällande ordalydelse i dessa rättsakter får klargörande av respektive rättsakts användning och avsikt med begreppet bli en fråga för rättstillämpningen.

5.9 Artikel 45b.4 andra stycket

Promemorians förslag: Det ska klargöras att en viss högsta nivå av kravet på en europeiskt systemviktig resolutionsenhet på att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med bl.a. kapitalbas och efterställda skulder gäller oavsett om resolutionsplanen förutsätter användning av resolutionsreserven eller inte.

Skälen för promemorians förslag: I 4 kap. LOR finns bestämmelser om att en europeiskt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla en del av kravet på kapitalbas och efterställda skulder med bl.a. kapitalbas och efterställda skulder. Detta delkrav får under vissa förutsättningar inte överstiga ett belopp som motsvarar 27 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet (14 §). Enligt krishanteringsdirektivet gäller detta tak för delkravet bl.a. om resolutionsmyndigheten har bedömt att a) tillgång till finansieringsarrangemanget för resolution inte övervägs som ett alternativ i resolution av den resolutionsenheten i resolutionsplanen och b) om led a inte är tillämpligt, att det krav som avses i artikel 45e gör det möjligt för den resolutionsenheten att uppfylla kraven som anges i artikel 44.5 eller 44.8, beroende på vad som är tillämpligt (artikel 45b.4 andra stycket).

Kommissionen framhåller att punkt a) respektive b) inte är kumulativa. Eller med andra ord: Taket för delkravet gäller antingen om resolutionsmyndigheten har bedömt att den inte kommer att överväga användning av resolutionsreserven i resolutionsplanen eller om det i resolutionsplanen anges användning av resolutionsreserven och resolutionsmyndigheten har bedömt att kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder möjliggör för resolutionsenheten att uppfylla kraven för bidrag från resolutionsreserven i samband med att resolutionsmyndigheten beslutar att helt eller delvis undanta en nedskrivningsbar skuld från nedskrivning (artikel 44.5 och 44.8 i krishanteringsdirektivet).

Resolutionsmyndigheten ska i frågan om tillämpning av taket på delkravet enligt krishanteringsdirektivet ”även[…] beakta risken för att i oproportionerlig utsträckning påverka den berörda resolutionsenhetens affärsmodell” (artikel 45b.4 tredje stycket).Detta utgör alltså en ytterligare alternativ grund för att tillämpa taket på delkravet, trots att resolutionsenheten inte bedöms ha ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som möjliggör för resolutionsenheten att uppfylla kraven för bidrag från resolutionsreserven. Detta bör klargöras i svensk rätt.

5.10 Artiklarna 45c.3 åttonde stycket och 45c.7 åttonde stycket

Promemorians bedömning: Svensk rätt uppfyller direktivets krav på att ett tilläggsbelopp till kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för att upprätthålla ett företagsmarknadsförtroende ska bestämmas med hänsyn till risken för att extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från resolutionsfinansieringssystem annars kan behövas.

Skälen för promemorians bedömning: I 4 kap. LOR finns bestämmelser om hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska bestämmas. Som del av kravet ingår att bestämma ett belopp som gör det möjligt för företaget att efter nedskrivning och konvertering på nytt uppfylla gällande kapitalbaskrav (s.k. återkapitaliseringsbelopp). Riksgäldskontoret får höja återkapitaliseringsbeloppet för att säkerställa att företaget kan upprätthålla marknadsförtroendet under en lämplig tidsperiod, som inte får överstiga ett år. När Riksgäldskontoret bestämmer ett sådant tilläggsbelopp får myndigheten ta hänsyn till vilken nivå som är lämplig bl.a. för att säkerställa att företaget kan tillhandahålla kritisk verksamhet utan stöd enligt lagen (2015:1017) om förebyggande statligt stöd till kreditinstitut (4 kap. 6 § LOR). Bestämmelserna i 4 kap. LOR om justering av tilläggsbeloppet genomför artikel 45c.3 åttonde stycket och artikel 45c.7 åttonde stycket i krishanteringsdirektivet.

Kommissionen anför:

> [Bestämmelsen om justering av tilläggsbeloppet i 4 kap 6 § tredje stycket LOR] hänvisar till lagen (2015:1017) om förebyggande av statligt stöd till kreditinstitut och om stabilitetsfonden. Lagen behandlar dock både resolutionsfondens uppgift (3 kap.) och förebyggande rekapitalisering (2 kap.). [Bestämmelsen i 4 kap. 6 § tredje stycket LOR] hänvisar till hela lagen […]. Enligt bestämmelsen är det därför förbjudet att beakta både förebyggande rekapitalisering och stöd från resolutionsfonden när marknadsförtroendebeloppet fastställs. Detta verkar inte överensstämma med artikel 45c.3 åttonde stycket och 45c.7 åttonde stycket i krishanteringsdirektivet eftersom dessa bestämmelser i krishanteringsdirektivet i denna process enbart förbjuder beaktande av ”extraordinärt offentligt finansiellt stöd utöver bidrag från resolutionsfinansieringssystem”.

Bestämmelsen om tilläggsbelopp till återkapitaliseringsbeloppet i 4 kap. 6 § tredje stycket LOR hänvisar till lagen (2015:1017) om förebyggande

statligt stöd till kreditinstitut och om stabilitetsfonden. Den lagen reglerar det som avses med ”extraordinärt offentligt finansiellt stöd” enligt krishanteringsdirektivet (artikel 2.1.28 i direktivet) och finansiering av sådant stöd (*stabilitetsfonden*). Finansiering av resolution, inbegripet användning av *resolutionsreserven*, regleras inte den lagen utan i lagen om resolution (27 kap.). Bestämmelsen om tilläggsbelopp till återkapitaliseringsbeloppet i 4 kap. 6 § tredje stycket LOR är därmed i enlighet med artikel 45c.3 åttonde stycket och artikel 45c.7 åttonde stycket i krishanteringsdirektivet.

5.11 Artikel 45c.5 andra stycket

Promemorians förslag: Det ska klargöras att en europeiskt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som emitterats till en extern aktieägare, om enheten ingår i en resolutionsgrupp.

Skälen för promemorians förslag: I 4 kap. LOR finns bestämmelser om vad kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska uppfyllas med. Enligt krishanteringsdirektivet ska ett sådant företag som i lagen om resolution definieras som en europeiskt systemviktig resolutionsenhet och som ingår i en resolutionsgrupp uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som avses i artikel 45b.3 i direktivet (artikel 45c.5). Med skulder enligt artikel 45b.3 avses skulder som emitterats till en extern aktieägare (4 kap. 11 § LOR). Det bör klargöras att en europeiskt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som emitterats till en extern aktieägare, om enheten ingår i en resolutionsgrupp.

5.12 Artikel 45c.6

Promemorians förslag: Det ska klargöras att Riksgäldskontoret vid beslut om en miniminivå för kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för en nationellt systemviktig resolutionsenhet ska beakta förekomsten av insättningar.

Skälen för promemorians förslag: I 4 kap. LOR finns bestämmelser om hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska bestämmas, bl.a. för en nationellt systemviktig resolutionsenhet. Vid ett beslut om ett sådant krav får Riksgäldskontoret tillämpa en viss miniminivå på kravet. Riksgäldskontoret ska inför ett beslut om att tillämpa miniminivån bl.a. beakta förekomsten av garanterade insättningar hos den nationellt systemviktiga resolutionsenheten (3 § tredje stycket). Enligt krishanteringsdirektivet ska resolutionsmyndigheten vid tillämpning av miniminivån beakta förekomsten av ”insättningar” (artikel 45c.6).

Kommissionen anför:

> Kommissionen bedömer att resolutionsmyndigheterna ska ägna särskild uppmärksamhet åt de banker som förlitar sig på (icke-garanterade) insättningar för att uppfylla MREL-kravet och undvika att ställa samma krav på efterställningsnivå på dessa banker som på toppnivåbanker (dvs. enheter som avses i artikel 45c.5 i krishanteringsdirektivet) därför att a) det kan råda viss osäkerhet om att insättningarna, inbegripet MREL-kvalificerade insättningar, kommer att finnas tillgängliga vid resolution och b) beroende av att insättningar [som] uppfyller MREL-kravet kan vara ett tecken på svårigheter att emittera på marknader. Kravet på en förbättrad efterställning som skulle vara oproportionerligt dyr eller uppnådd genom användning av skulder som inte finns tillgängliga på resolutionsdagen är inte önskvärt från proportionalitetssynpunkt eller ur ett finansiellt stabilitetsperspektiv. Garanterade insättningar är varken MREL-kvalificerade eller nedskrivningsbara, och kan inte ligga till grund för att uppfylla MREL-kravet. Därför finns det ingen logisk grund för att de ska beaktas när MREL-kravet fastställs. Kravet i den nationella lagstiftningen verkar därför skilja sig från kravet i krishanteringsdirektivet.

Det bör klargöras att Riksgäldskontoret, i enlighet med kommissionens tolkning, ska beakta förekomsten av insättningar hos den nationellt systemviktiga resolutionsenheten.

5.13 Artikel 45d.3 b

Promemorians bedömning: Svensk rätt uppfyller direktivets krav när det gäller förutsättningar för ett beslut om tilläggskrav för en globalt systemviktig resolutionsenhet och ett större dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES.

Skälen för promemorians bedömning: I 4 kap. LOR finns bestämmelser om hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska bestämmas, bl.a. för en globalt systemviktig resolutionsenhet och ett större dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES (2 §). För dessa företag gäller krav på kapitalbas och kvalificerade skulder i tillsynsförordningen. Riksgäldskontoret får därutöver besluta om ett tilläggskrav, om det är nödvändigt för att uppfylla villkoren i artikel 45c i krishanteringsdirektivet (artikel 45d.3). Dessa villkor uttrycker i huvudsak att kravet ska sättas så att företagets förluster kan absorberas och att företaget kan återkapitaliseras till de nivåer som enligt gällande kapitalkrav kommer att tillämpas för företaget efter genomförande av resolution.

Kommissionen framhåller att krishanteringsdirektivet anger att ett tilläggskrav får beslutas enbart a) när det krav som avses i tillsynsförordningen inte räcker till för att uppfylla villkoren i artikel 45c och b) i en utsträckning som säkerställer att villkoren i artikel 45c är uppfyllda.

Kommissionen anför:

> Enligt kommissionens bedömning motsvarar ”om det är nödvändigt för att uppfylla villkoren i artikel 45c i krishanteringsdirektivet” [i 4 kap. 2 § LOR] följande bestämmelse som uttrycks i artikel 45d.3 a i

krishanteringsdirektivet: ”när det krav” i [tillsynsförordningen]’inte räcker till för att uppfylla villkoren i artikel 45c”. Denna mening verkar dock inte ge uttryck för den bestämmelse som anges i artikel 45d.3 b i krishanteringsdirektivet som innebär att kravet ska åläggas ”i en utsträckning som säkerställer att villkoren i artikel 45c är uppfyllda”, dvs. att kravet ska vara proportionerligt och inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppfylla villkoren i artikel 45c i krishanteringsdirektivet”.

Som framgår av artikel 45d.3 a är en förutsättning för att ett tilläggskrav ska kunna beslutas att kravet enligt tillsynsförordningen inte räcker för att uppfylla villkoren i artikel 45 c. Det måste alltså föreligga en brist i förhållande till vad villkoren i artikel 45 c kräver för att ett beslut om ett tilläggsbelopp överhuvudtaget ska vara aktuellt. Detta säger emellertid inte uttryckligen i sig något om hur stort tilläggskravet ska vara. Detta framgår i stället i artikel 45d.3 b, som anger att kravet ska åläggas ”i en utsträckning som säkerställer att villkoren i artikel 45c är uppfyllda”.

Den svenska bestämmelsen som genomför artikel 45d.3 (4 kap. 2 § LOR) anger att Riksgäldskontoret ska besluta om ett ytterligare krav, utöver det som gäller enligt tillsynsförordningen, *om det är nödvändigt för att uppfylla villkoren i artikel 45c i krishanteringsdirektivet*. Bestämmelsen uttrycker alltså *dels* att det tilläggskrav som beslutas ska motsvara *vad som är nödvändigt* för att uppfylla villkoren i artikel 45 c, i enlighet med artikel 45d.3 b, *dels* att en förutsättning för ett sådant beslut är att dessa villkor inte uppfylls genom kraven i tillsynsförordningen (jfr skäl 17 i krishanteringsdirektivet). Ett beslut om ett tilläggskrav som inte motsvarar vad som är nödvändigt för att uppfylla villkoren i artikel 45 c, oavsett om detta är på grund av att tilläggskravet är för lågt, eller för högt, är inte i enlighet med bestämmelsen i 4 kap. 2 § LOR. Svensk rätt är därmed i enlighet med direktivets krav.

5.14 Artikel 45f.2 a vi

Promemorians förslag: Det ska klargöras att ett villkor för att skulder ska kunna användas för att möta kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder av ett företag som inte är en resolutionsenhet men som ingår i en resolutionsgrupp, är att de inte får lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg av företaget utom vid företagets konkurs eller likvidation.

Det ska även klargöras att en förutsättning för att skulderna ska kunna användas är att företaget inte ger anledning att uppfatta att skulderna får lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg av företaget utom vid företagets konkurs eller likvidation.

Skälen för promemorians förslag: I 4 kap. LOR finns bestämmelser om hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska uppfyllas, bl.a. av ett företag som inte är en resolutionsenhet men som ingår i en resolutionsgrupp (12 §). Ett sådant företag får uppfylla kravet bl.a. med skulder som inte ska lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg av företaget utom vid företagets konkurs eller likvidation (12 § första stycket 1 f). Bestämmelsen genomför artikel 45f.2 a vi i krishanteringsdirektivet:

> Kravet […] ska uppnås med användande av ett eller flera av följande:
>
> a) Skulder
>
> vi) som regleras av bestämmelser som inte uttryckligen eller implicit anger att skulderna ska lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg, beroende på vad som är tillämpligt, av den enhet som omfattas av den här artikeln, utom om den enheten blir insolvent eller försätts i likvidation, och den enheten inte på annat sätt ger någon sådan indikation.

Kommissionen anför:

> [4 kap. 12 § första stycket 1 f LOR hänvisar] till det faktum att skulder ”inte ska” lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg vilket verkar ange ett annat kriterium än det som nämns i artikel 45f.2 i krishanteringsdirektivet och som inte hänvisar till möjligheten till en åtgärd utan till den rättsliga grunden för en sådan åtgärd (”som regleras av bestämmelser som inte uttryckligen eller implicit anger att skulderna ska lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg, beroende på vad som är tillämpligt”).

I den engelska versionen av krishanteringsdirektivet lyder regeln i punkt vi:

> [liabilities] the provisions governing which do not indicate explicitly or implicitly that the liabilities would be called, redeemed, repaid or repurchased early, as applicable, by the entity that is subject to this Article, other than in the case of the insolvency or liquidation of that entity, and that entity does not otherwise provide such an indication;

Det bör klargöras att villkoret för att skulderna ska kunna användas är att de inte är föremål för regler eller villkor som ger möjlighet för företaget att lösa in, återbetala eller återköpa skulderna i förväg, utom vid företagets konkurs eller likvidation. Detta bör lämpligen uttryckas som att skulderna inte får lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg av företaget utom vid företagets konkurs eller likvidation.

Kommissionen anför vidare att ”[i] 4 kap. 12 § 1 f LOR verkar frasen ’och den enheten inte på annat sätt ger någon sådan indikation’ saknas. Den förekommer inte heller i motsvarande paragraf i propositionen (s. 93)”. Det bör klargöras att ett krav för att skulderna ska kunna användas är att företaget inte indikerar att skulderna kommer att kunna lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg av företaget, annat än i fall av konkurs eller likvidation.

5.15 Artikel 45f.3 b

Promemorians förslag: Det ska klargöras att en förutsättning för att undanta ett dotterföretag till en resolutionsenhet från kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder är att resolutionsenheten uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Skälen för promemorians förslag: I 4 kap. LOR finns bestämmelser om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för ett dotterföretag till ett moderföretag som är en resolutionsenhet. Riksgäldskontoret får undanta ett sådant dotterföretag från kravet, under vissa förutsättningar (20 §). Enligt krishanteringsdirektivet är en förutsättning att moderföretaget uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder (artikel 45f.3 b). Detta bör komma till tydligare uttryck i lagen om resolution.

5.16 Artikel 45f.3 d

Promemorians förslag: Det ska klargöras att en förutsättning för att undanta ett dotterföretag till en resolutionsenhet från kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder är att resolutionsenheten har åtagit sig att svara för dotterföretagets åtaganden, om riskerna hos dotterföretaget inte är försumbara.

Skälen för promemorians förslag: I 4 kap. LOR finns bestämmelser om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för ett dotterföretag till ett moderföretag som är en resolutionsenhet. Riksgäldskontoret får undanta ett sådant dotterföretag från kravet, under vissa förutsättningar (20 §). Enligt krishanteringsdirektivet är en förutsättning att resolutionsenheten uppfyller den behöriga myndighetens krav på ansvarsfull ledning av dotterföretaget och har åtagit sig att, med den behöriga myndighetens samtycke, att svara för dotterföretagets åtaganden, ”alternativt löper dotterföretaget endast försumbara risker” (artikel 45f.3 d). I den engelska språkversionen av direktivet har artikeln följande lydelse:

> …the resolution entity satisfies the competent authority regarding the prudent management of the subsidiary and has declared, with the consent of the competent authority, that it guarantees the commitments entered into by the subsidiary, or the risks in the subsidiary are of no significance;

Det får förstås som att om riskerna hos dotterföretaget är försumbara, så krävs inte ett åtagande från resolutionsenheten att stå för dotterföretagets (kontraktuella) åtaganden för att dotterföretaget ska kunna undantas från kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Med risker hos dotterföretaget (jfr ”risks in the subsidiary”) får förstås risker för att dotterföretaget inte ska uppfylla sina åtaganden. Detta förhållande bör klargöras.

5.17 Artikel 45f.5 b och d

Promemorians förslag: Det ska klargöras att en förutsättning för att ett dotterföretag till en resolutionsenhet helt eller delvis får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med en garanti som resolutionsenheten tillhandahåller är att garantin utfaller när något av följande inträffar:

a) Dotterföretaget kan inte betala sina skulder eller andra åtaganden när de förfaller till betalning,
b) Förutsättningarna för nedskrivning eller konvertering är uppfyllda.

Det ska klargöras att värderingen av den säkerhet som ska ställas för garantin ska utföras med värderingsavdrag med god marginal.

Skälen för promemorians förslag: I 4 kap. LOR finns bestämmelser om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för ett dotterföretag till ett moderföretag som är en resolutionsenhet. Riksgäldskontoret får tillåta att ett dotterföretag till en resolutionsenhet helt eller delvis får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med en garanti som resolutionsenheten tillhandahåller (21 §). Enligt krishanteringsdirektivet är ett krav på en sådan garanti bl.a. att den utlöses om dotterföretaget inte kan betala sina skulder eller andra åtaganden när de förfaller till betalning eller om ett fastställande enligt artikel 59.3 görs beträffande dotterföretaget, beroende på vad som infaller först (artikel 45f.5 b). Det bör tydliggöras i svensk rätt att garantin ska utlösas när något av dessa förhållanden inträffar.

Enligt krishanteringsdirektivet ska den säkerhet som ställs för garantin uppfylla kraven i artikel 197 i tillsynsförordningen, ”vilket efter lämpliga konservativa nedsättningar är tillräckligt för att täcka” minst 50 procent av garantins belopp (artikel 45f.5 d). I den engelska språkversionen av direktivet uttrycks detta som att

> the collateral backing the guarantee fulfils the requirements of Article 197 of Regulation (EU) No 575/2013, which, following appropriately conservative haircuts, is sufficient to cover [50 percent of] the amount collateralised

Att värderingsavdrag (jfr “haircuts” i den engelska språkversionen) ska göras vid värderingen av säkerheten bör komma till tydligare uttryck i lagen om resolution. Att dessa ska vara ”appropriately conservative” bör uttryckas så att dessa ska göras med ”god marginal”.

5.18 Artikel 45h.1 tredje stycket

Promemorians förslag: Ett dotterföretag i en gränsöverskridande koncern, som inte är en resolutionsenhet, får delvis uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med instrument som har utfärdats till och förvärvats av företag som inte ingår i resolutionsgruppen. Det ska klargöras att en förutsättning för denna möjlighet är att en resolutionsenhet i samma resolutionsgrupp inte har förvärvat tillräckligt med instrument som är kvalificerade för att uppfylla gruppens interna krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Skälen för promemorians förslag: I 4 kap. LOR finns bestämmelser om att Riksgäldskontoret för en gränsöverskridande koncern ska fatta ett gemensamt beslut med berörda utländska resolutionsmyndigheter om fastställande av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för företag

som ingår i en sådan koncern. I ett sådant gemensamt beslut får det bestämmas att ett dotterföretag som inte är en resolutionsenhet delvis får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med instrument som har utfärdats till och förvärvats av företag som inte ingår i resolutionsgruppen, om vissa förutsättningar är uppfyllda (34 §). En av dessa förutsättningar är att en resolutionsenhet i samma resolutionsgrupp inte har förvärvat tillräckligt med relevanta kapitalbasinstrument och kvalificerade skulder som ska uppfylla vissa särskilda krav som kvalificerar dem för att uppfylla gruppens interna krav på kapitalbas och kvalificerade skulder (artikel 45f.2 i krishanteringsdirektivet). Det bör klargöras att förutsättningen i det här avseendet avser otillräckligt förvärv av instrument som är kvalificerade för att uppfylla gruppens interna krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

5.19 Artikel 45h.5 femte stycket a

Promemorians förslag: Under vissa förutsättningar är det inte möjligt att hänskjuta en fråga om gemensamt beslut för en gränsöverskridande koncern till Europeiska bankmyndigheten för bindande medling. Det ska klargöras att en förutsättning för att ett sådant hänskjutande inte är möjligt, är om den nivå på kravet på individuell nivå som fastställts av dotterföretagets resolutionsmyndighet faller inom två procent av det totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med tillsynsförordningen avseende kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad resolutionsgruppsnivå.

Skälen för promemorians förslag: I 4 kap. 34–39 §§ LOR finns bestämmelser om att Riksgäldskontoret ska samarbeta med andra resolutionsmyndigheter vid fastställande av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för företag som ingår i gränsöverskridande koncerner. Enligt krishanteringsdirektivet får resolutionsmyndigheterna i sådana fall under vissa förutsättningar hänskjuta frågan om fastställande av kravet på individuell nivå för ett dotterföretag i resolutionsgruppen till Europeiska bankmyndigheten (Eba).

Enligt krishanteringsdirektivet (artikel 45h.5 femte stycket) får resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten eller resolutionsmyndigheten på koncernivå inte hänskjuta ärendet till Eba när den nivå på kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder som ska uppfyllas av dotterföretaget på individuell nivå och som fastställts av dotterföretagets resolutionsmyndighet (artikel 45h.5 femte stycket a)

a) faller inom 2 procent av det totala riskvägda exponeringsbelopp som beräknas i enlighet med artikel 92.3 i förordning (EU) nr 575/2013 avseende det krav som avses i artikel 45e, och
b) uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder för företag som inte är en resolutionsenhet enligt artikel 45c.7.

Hänvisningen till artikel 45e i artikel 45h.5 femte stycket a innebär att det indviduella kravet för dotterföretaget ska jämföras med det konsoliderade kravet på resolutionsgruppsnivå. Detta bör komma till tydligare uttryck i lagen om resolution.

5.20 Artikel 45i.1 andra stycket

Promemorians bedömning: Svensk rätt uppfyller direktivets krav på att ett företag undantas från kravet att rapportera kapitalbeloppet för vissa nedskrivningsbara skulder om företaget, när uppgifterna ska lämnas, har en kapitalbas och kvalificerade skulder som uppgår till minst 150 procent av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Skälen för promemorians bedömning: I 28 och 29 kap. LOR finns bestämmelser om att ett företag ska lämna Riksgäldskontoret de upplysningar om sin verksamhet som myndigheten begär. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får dessutom meddela föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas till Riksgäldskontoret (28 kap. 1 § och 29 kap. 1 § 13 och 14 LOR).

Enligt Riksgäldskontorets föreskrifter undantas ett företag från kravet att rapportera kapitalbeloppet för vissa nedskrivningsbara skulder om företaget, när uppgifterna ska lämnas, har en kapitalbas och kvalificerade skulder som uppgår till minst 150 procent av det krav på kapitalbas och kvalificerade skulder som företaget ska uppfylla enligt 4 kap. 1 § lagen LOR (8 kap. 6 § Riksgäldskontorets föreskrifter om resolution). Enligt 4 kap. 1 § LOR ska kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckas som dels procentandelar av företagets totala riskvägda exponeringsbelopp, dels procentandelar av företagets totala exponeringsmått.

Kommissionen framhåller att en förutsättning för undantag från rapporteringsskyldighet enligt Riksgäldskontorets föreskrifter är ett belopp på kapitalbas och kvalificerade skulder som uppgår till minst 150 procent av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, men utan att föreskrifterna specificerar att detta endast avser kravet uttryckt i enlighet med ”artikel 45.1 första stycket a, dvs. som en procentandel av det totala riskvägda exponeringsmåttet”. Enligt kommissionen innebär det att ett företag kan undantas från rapportering enligt svensk rätt om det innehar kapitalbas och kvalificerade skulder som överstiger 150 procent av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckt som procentandel av det totala exponeringsmåttet, vilket enligt kommissionen inte är tillåtet i enlighet med krishanteringsdirektivet.

Enligt artikel 45i.1 andra stycket i krishanteringsdirektivet får ett företag undantas från kravet att rapportera övriga nedskrivningsbara skulder, under förutsättning att det innehar kapitalbas och kvalificerade skulder till minst 150 procent av det krav som avses i artikel 45.1, som har beräknats i enlighet med första stycket a ”i denna punkt”. Lydelsen ”första stycket a i denna punkt” i artikel 45i.1 andra stycket avser alltså *artikel 45i.1 första stycket a* och inte ”artikel 45.1 första stycket a”.

Av artikel 45i.1 a i krishanteringsdirektivet framgår att kapitalbas och kvalificerade skulder ska uttryckas i enlighet med artikel 45.2. Enligt artikel 45.2 ska kapitalbas och kvalificerade skulder uttryckas som procentandelar av dels företagets totala riskvägda exponeringsbelopp, dels företagets totala exponeringsbelopp. Svensk rätt är därmed i enlighet med regeln om undantag från rapportering i artikel 45i.1 andra stycket i krishanteringsdirektivet.

Kravet i artikel 45i.1 a, som genomförs i Riksgäldskontorets föreskrifter (8 kap. 6 §), innebär att ett företag måste inneha kapitalbas och

kvalificerade skulder överstigande såväl 150 procent av det riskvägda beloppet som 150 procent av det totala exponeringsbeloppet, för att ett undantag från rapportering ska bli aktuellt. Att en hänvisning till bägge beloppen skulle möjliggöra ett undantag endast om 150 procent av det totala exponeringsbeloppet överstigs, är alltså inte korrekt. Svensk rätt uppfyller alltså direktivets krav.

5.21 Artikel 45k

Promemorians förslag: Det ska klargöras att om ett företag inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, ska ett ingripande ske med tillämpning av åtminstone en av vissa särskilda åtgärder.

Ett beslut av Finansinspektionen om ingripande ska föregås av att inspektionen ger Riksgäldskontoret tillfälle att lämna synpunkter.

Skälen för promemorians förslag: I lagen om resolution finns bestämmelser om övervakning av och ingripanden mot företag som inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Av bestämmelserna framgår att Finansinspektionen får ingripa mot ett sådant företag, efter att Riksgäldskontoret fått tillfälle att lämna synpunkter. Det framgår också upplysningsvis att bestämmelser om ingripanden finns i lagen om bank och finansieringsrörelse respektive lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden (4 kap. 33 §).

Om ett företag inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska enligt krishanteringsdirektivet de berörda myndigheterna åtgärda detta på grundval av åtminstone något av följande:

- Befogenheter att åtgärda eller avlägsna resolutionshinder i enlighet med artiklarna 17 och 18.
- Befogenheter som avses i artikel 16a.
- Åtgärder som avses i artikel 104 i direktiv 2013/36/EU.
- Åtgärder för tidigt ingripande i enlighet med artikel 27.
- Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder i enlighet med artiklarna 110 och 111.

Kommissionen anför:

> I 4 kap. 33 § andra stycket LOR anges att ”Om ett företag inte uppfyller sina skyldigheter enligt detta kapitel, får Finansinspektionen, efter att Riksgäldskontoret fått tillfälle att lämna synpunkter, ingripa mot företaget.” Ovannämnda bestämmelse klargör inte a) att sådana ingripanden inbegriper de fem typer av åtgärder som anges i artikel 45k i krishanteringsdirektivet, b) att det är de fem typerna av åtgärder, och inga andra åtgärder, som ska vidtas i fall av överträdelse av MREL-kravet, och c) att överträdelser av MREL-kravet kommer att utlösa en omedelbar reaktion genom att en eller flera av dessa fem typer av åtgärder vidtas. Sidan 109 i motiveringen verkar inte kunna bringa mer klarhet i denna fråga eftersom den bara verkar inrikta sig på administrativa sanktioner och andra åtgärder, med hänsyn till att andra befogenheter redan existerar i den nationella lagstiftningen. Även om de

föreligger i den nationella lagstiftningen, verkar skyldigheten att tillämpa dem i fall av överträdelser av krishanteringsdirektivet saknas.

De åtgärder som nämns i artikel 45.k är genomförda i 3 och 4 kap. LOR (artiklarna 16a, 17 och 18 i krishanteringsdirektivet), 15 kap. 1–1 a §§ LBF, 25 kap. 1–1i §§LVM, och 2 kap. 1 § och 8 kap. 1–3 §§ lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag (artikel 104 i kapitaltäckningsdirektivet och artiklarna 27, 110 och 111 i krishanteringsdirektivet). Förutsättningarna för att dessa åtgärder ska kunna tillämpas framgår i respektive EU-lagstiftningsakt och är redan genomförda i svensk rätt. Det som härutöver framgår i artikel 45k får, mot bakgrund av kommissionens tolkning, dels förstås som att någon av dessa åtgärder alltid måste tillämpas ifall ett företag inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, dels att det är tillräckligt, men inte nödvändigt, att endast en av dessa åtgärder tillämpas i ett sådant fall. Om ett företag inte uppfyller kravet, kan det alltså t.ex. vara tillräckligt att Finansinspektionen ingriper enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse, utan att Riksgäldskontoret samtidigt vidtar åtgärder enligt lagen om resolution, och vice versa. Detta förhållande bör klargöras.

Enligt krishanteringsdirektivet ska resolutionsmyndigheten och den behöriga myndigheten samråda med varandra när de tillämpar nu aktuella åtgärder (artikel 45k.2). Av bestämmelserna i lagen om resolution framgår att Riksgäldskontoret i fråga om varje nu aktuell ingripandeåtgärd enligt den lagen ska ge Finansinspektionen tillfälle att lämna synpunkter innan Riksgäldskontoret fattar beslut. Det bör klargöras att en motsvarande skyldighet för Finansinspektionen att ge Riksgäldskontoret tillfälle att lämna synpunkter gäller i fråga om åtgärder som beslutas av Finansinspektionen.

5.22 Artikel 48.7

Promemorians bedömning: Svensk rätt uppfyller direktivets krav på att alla fordringar som härrör från kapitalbasposter ges lägre prioritet än fordringar som inte härrör från kapitalbasposter.

Skälen för promemorians bedömning: Enligt artikel 48.7 i krishanteringsdirektiv föreskrivs:

> Medlemsstaterna ska, för enheter som avses i artikel 1.1 första stycket a–d, säkerställa att alla fordringar som härrör från kapitalbasposter, i deras nationella rätt som reglerar normala insolvensförfaranden, ges lägre prioritet än fordringar som inte härrör från kapitalbasposter.
>
> Vid tillämpningen av första stycket ska hela instrumentet, i den utsträckning som det endast delvis erkänns som en kapitalbaspost, behandlas som en fordran som härrör från en kapitalbas och ska ges lägre prioritet än fordringar som inte härrör från kapitalbasposter.

Förmånsrättslagen (1970:979) innebär att fordringar indelas i prioriterade fordringar, med särskild eller allmän förmånsrätt, och fordringar utan för-

månsrätt, s.k. oprioriterade fordringar. Som utgångspunkt har fordringar med särskild förmånsrätt företräde framför fordringar med allmän förmånsrätt som i sin tur har företräde framför oprioriterade fordringar.

Borgenärer med oprioriterade fordringar har som utgångspunkt inbördes lika rätt (18 § första stycket första meningen förmånsrättslagen).

Enligt 18 § första stycket tredje meningen förmånsrättslagen kan en borgenär enligt fordringsavtalet ha rätt till betalning först efter övriga borgenärer, inbegripet borgenärer med oprioriterade fordringar (s.k. efterställda fordringar).

Enligt tillsynsförordningen – som är direkt tillämplig i svensk rätt – är fordringar som är hänförliga till skuldinstrument som får räknas som primärkapital per definition mer efterställda än sådana fordringar som är hänförliga till skuldinstrument som får räknas som supplementärkapital (artiklarna 28 och 52). Sist nämnda fordringar är i sin tur per definition mer efterställda än andra fordringar, prioriterade fordringar respektive kvalificerade skuldinstrument (artikel 63).

Svensk rätt uppfyller därmed kravet i artikel 48.7 första stycket i krishanteringsdirektivet.

Bestämmelserna i 18 § första stycket tredje meningen förmånsrättslagen innebär att en efterställd fordrans ställning i förmånsrättsordningen inte påverkas av i vilken utsträckning en mot fordringen svarande skuld får räknas in i kapitalbasen vid tillämpning av tillsynsförordningen. En sådan fordran kommer alltså i sin helhet att vara efterställd enligt förmånsrättslagen, även om den bara delvis betraktas som ett relevant kapitalinstrument enligt tillsynsförordningen.

Svensk rätt uppfyller därmed kravet i artikel 48.7 andra stycket i krishanteringsdirektivet.

5.23 Artikel 55.2 tredje stycket

Promemorians bedömning: Svensk rätt uppfyller direktivets krav på att resolutionsmyndigheten får kräva att ett företag ändrar sin praxis avseende tillämpningen av undantag från avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning.

Skälen för promemorians bedömning: I 5 kap. LOR finns bestämmelser om ytterligare åtgärder för att förbereda resolution och undvika fallissemang, inbegripet bestämmelser om avtalsvillkor om erkännande av nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument och nedskrivningsbara skulder i avtal som omfattas av lagstiftningen i tredje land (2–3 c §§). Om det, enligt ett företag som kravet gäller för, inte är möjligt att ta in ett sådant villkor i ett avtal som avser nedskrivningsbara skulder, ska företaget underrätta Riksgäldskontoret om det och till vilken skuldklass skulden hör. Om Riksgäldskontoret dock bedömer att det är möjligt att ta in villkoret i avtalet, ska Riksgäldskontoret kräva att det sker inom rimlig tid (3 a §). Enligt krishanteringsdirektivet får resolutionsmyndigheten dessutom kräva att företaget ändrar sin praxis avseende tillämpningen av undantag från avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning (artikel 55.2 tredje stycket).

Riksgäldskontorets prövning avseende ett företags tillämpning av undantag från avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning måste ske utifrån förutsättningarna i det enskilda fallet. Ett beslut från Riksgäldskontoret om att ett villkor om erkännande av nedskrivning eller konvertering – i motsats till företagets bedömning – är möjligt, ska motiveras. Av motiveringen ska framgå vilka föreskrifter som har tillämpats och vilka omständigheter som har varit avgörande för myndighetens ställningstagande (32 § förvaltningslagen [2017:900]). I den mån företagets bedömning grundar sig i en viss praxis hos företaget gällande tillämpning av undantag från avtalsenligt erkännande av skuldnedskrivning, kommer det alltså att framgå av beslutet att denna praxis är felaktig. Ett sådant beslut kommer därför i sig innebära ett krav på att denna praxis ändras, vid äventyr att företagets framtida tillämpning av undantaget kommer att underkännas av Riksgäldskontoret. Denna konsekvens av beslutet anges i förtydligande syfte specifikt i författningskommentaren till den aktuella bestämmelsen i lagen om resolution (prop. 2020/21:155 s. 184). Svensk rätt uppfyller därför direktivets krav.

5.24 Artikel 55.2 fjärde stycket

Regeringens förslag och bedömning: Det ska klargöras att kravet på att underrätta Riksgäldskontoret om hinder mot att ta in ett villkor om nedskrivning eller konvertering i avtal gällande relevanta kapitalinstrument och nedskrivningsbara skulder som omfattas av lagstiftningen i tredjeland inte gäller sådana skuldinstrument som avses i artikel 2.1.48 ii i krishanteringsdirektivet.

Svensk rätt uppfyller direktivets krav på att de skulder som omfattas av kravet på avtalsvillkor om nedskrivning eller konvertering ska ha bättre förmånsrätt än de skulder som avses i artikel 108.2 a, b och c och artikel 108.3 i direktivet.

Skälen för promemorians förslag och bedömning: I 5 kap. LOR finns bestämmelser om avtalsvillkor om erkännande av nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och nedskrivningsbara skulder som omfattas av lagstiftningen i tredjeland (2–3 c §§). Enligt huvudregeln gäller ett krav på att avtal gällande sådana skulder ska innehålla villkor om att skulden kan komma skrivas ned eller konverteras (2 §).

Om det dock inte är möjligt att ta in ett sådant villkor i avtalet gällande nedskrivningsbara skulder, ska företaget underrätta Riksgäldskontoret om det och till vilken skuldklass den aktuella skulden hör (3 a §).

Enligt krishanteringsdirektivet gäller inte kravet på underrättelse övriga primärkapitalinstrument, supplementärkapitalinstrument och sådana skuldinstrument som avses i artikel 2.1.48 ii, om dessa instrument är skulder utan säkerhet (artikel 55.2 fjärde stycket).

Bestämmelsen om krav på underrättelse till Riksgäldskontoret gäller nedskrivningsbara skulder. Det framgår av definitionen i lagen om resolution av nedskrivningsbara skulder att dessa inte omfattar primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument (2 kap. 2 § LOR). Det bör dock klargöras att kravet på underrättelse inte omfattar

skuldinstrument som avses i artikel 2.1.48 ii. Att krishanteringsdirektivet nämner att undantaget gäller för skulder utan säkerhet, framstår som överflödigt eftersom skulder med säkerhet inte kan nedskrivas och därför inte heller vara föremål för ett villkor om att skulden kan komma skrivas ned eller konverteras (jfr definitionen av nedskrivningsbara skulder i 2 kap. 2 § LOR).

Kommissionen anför att 5 kap. 3 a § LOR inte ”hänvisar […] till den nationella bestämmelse som införlivar artikel 108.2 och 108.3 i krishanteringsdirektivet (18 § i förmånsrättslagen jämförd med 15 § 3 p. b LOR) för att klargöra prioriteringsordningen för de berörda skulderna och visa att de inte ska inbegripa icke-prioriterade seniora skulder, eller till något undantag av skuldinstrument. Därför verkar införlivandet inte vara korrekt.”.

Av 18 § första stycket förmånsrättslagen följer att oprioriterade fordringar (första meningen) har rätt till betalning före fordringar som är hänförliga till skuldinstrument som avses i 21 kap. 15 § 3 b LOR (andra meningen) och efterställda fordringar (tredje meningen). Det behöver inte komma till uttryck i 5 kap. 3 a § LOR. Svensk rätt uppfyller därmed direktivets krav.

5.25 Artikel 59.1 tredje stycket

Promemorians förslag: Det ska klargöras att ersättning ur resolutionsreserven ska betalas till ägare, borgenärer eller insättningsgarantisystemet om dessa fått ett sämre ekonomiskt utfall vid nedskrivning eller konvertering utanför resolution än vad som skulle ha blivit fallet vid avveckling enligt vanliga insolvensförfaranden.

Skälen för promemorians förslag: I 6 kap. LOR finns regler om nedskrivning eller konvertering av kapital-instrument utanför resolution. Efter nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder ska Finansinspektionen se till att det görs en värdering motsvarande den som ska göras efter att resolutionsåtgärder har vidtagits (1 § tredje stycket med hänvisning till 7 kap. 10 §). Krishanteringsdirektivet anger att efter nedskrivning eller konvertering oberoende av en resolutionsåtgärd ska en värdering göras motsvarande den som ska göras efter att resolutionsåtgärder vidtagits ”och [att] artikel 75 ska tillämpas” (artikel 59.1 tredje stycket). Enligt artikel 75 ska aktieägare, borgenärer och insättningsgarantisystemet få kompensation om den värdering som ska göras efter nedskrivning eller konvertering visar att dessa har drabbats av större förluster än vid en avveckling under normala insolvensförfaranden. Kompensationen ska motsvara mellanskillnaden och betalas från finansieringsarrangemangen för resolution. I lagen om resolution framgår att sådan kompensation ska utgå när det sämre ekonomiska utfallet beror på resolution (27 kap. 1 § 5). Det bör klargöras att ersättning till ägare eller borgenärer eller insättningsgarantisystemet även ska betalas när det ekonomiska utfallet för dessa blivit sämre än vid vanliga insolvensförfaranden till följd av nedskrivning och konvertering utanför resolution, och att detta ska finansieras med medel ur resolutionsreserven.

5.26 Artikel 60.1 d

Promemorians förslag: Det ska klargöras att nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument och kvalificerade skulder utanför resolution ska ske i den utsträckning som krävs för att uppfylla resolutionsändamålen.

Skälen för promemorians förslag: I 6 kap. LOR finns regler om nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument och kvalificerade skulder utanför resolution. När kärnprimärkapitalet har minskats i proportion till förlusterna, ska Finansinspektionen skriva ned kapitalbeloppet för relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder eller konvertera relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder till kärnprimärkapitalinstrument i den utsträckning som krävs för att företaget eller koncernen inte längre ska bedömas fallera eller sannolikt komma att fallera (6 kap. 14 §). Krishanteringsdirektivet anger att nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument ska ske i den utsträckning som krävs för att uppfylla de resolutionsmål som fastställs i artikel 31 (artikel 60.1 d). Resolutionsmålen, i svensk rätt benämnda resolutionsändamål (1 kap. 6 § LOR), är att

- säkerställa att kritiska verksamheter upprätthålls,
- undvika betydande negativa effekter på den finansiella stabiliteten,
- skydda offentliga medel,
- skydda insättare enligt lagen (1995:1571) om insättningsgaranti och investerare enligt lagen (1999:158) om investerarskydd, och
- skydda kundmedel och kundtillgångar.

Samtliga resolutionsändamål främjas i och för sig av att nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument sker i sådan utsträckning att företaget eller koncernen inte längre ska bedömas fallera eller sannolikt komma att fallera. Samtidigt kan en nedskrivning eller konvertering krävas i en särskild utsträckning för att t.ex. skydda offentliga medel, skydda insättare eller förebygga spridning av betydande negativa effekter på den finansiella stabiliteten. Det bör därför framgå tydligare i lagen om resolution att nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument och kvalificerade skulder utanför resolution ska ske i den utsträckning som krävs för att uppfylla resolutionsändamålen.

5.27 Artikel 71a.3 b

Promemorians förslag: Det ska klargöras att kravet på att finansiella avtal som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ska innehålla vissa villkor om bl.a. tillfälliga åtgärder, gäller under förutsättning att tillfälliga åtgärder och hinder mot att utföra vissa rättshandlingar skulle vara tillämpliga på avtalet om det reglerades enligt svensk rätt.

Skälen för promemorians förslag: I 5 kap. LOR finns bestämmelser om ytterligare åtgärder för att förbereda resolution och undvika fallissemang. Bland dessa finns möjligheten för Riksgäldskontoret att besluta om

s.k. tillfälliga åtgärder, inbegripet att besluta att ett företag som Finansinspektionen har fastställt fallerar eller sannolikt kommer att fallera, tillfälligt inte ska fullgöra en betalnings- eller leveransförpliktelse som följer av ett avtal som har ingåtts av företaget (7 §). Om Riksgäldskontoret beslutar om ett sådant förbud mot fullgörelse får myndigheten också besluta att en borgenär till företaget som omfattas av förbudet inte får ta i anspråk en säkerhet som har ställts ut i tillgångar som tillhör företaget. Riksgäldskontoret får även besluta att en motpart till företaget som omfattas av förbudet inte får säga upp eller häva ett avtal med företaget, eller utöva kvittning mot företaget (8 §). Det är även möjligt för Riksgäldskontoret att besluta om sådana förbud efter ett beslut om resolution (13 kap. 2, 7, 8, 11 och 12 §§). Det framgår även i lagen om resolution att ett beslut om resolution eller en resolutionsåtgärd inte kan utgöra grund för en motpart att vidta vissa rättshandlingar, inbegripet uppsägning av avtalet eller inställande av fullgörelse (11 kap. 3–7 §§).

När det gäller avtal som omfattas av lagstiftningen i tredjeland har företaget en skyldighet att ta in villkor som anger att avtalet kan bli föremål för dessa åtgärder och förbud (5 kap. 9 § LOR). Krishanteringsdirektivet anger att kravet på att ta in dessa villkor i avtal som omfattas av lagstiftningen i tredjeland gäller under förutsättning att avtalet föreskriver sådana uppsägningsrätter eller rätt att göra säkerhetsrätt gällande som ett förbud skulle vara tillämpligt på om avtalet reglerades enligt en medlemsstats lagstiftning (artikel 71a.3 b). Denna förutsättning bör komma till tydligare uttryck i lagen om resolution.

6 Ikraftträdande

Promemorians förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2025.

Skälen för promemorians förslag: Lagändringar på grund av ändringsdirektivet ska träda i kraft senast den 13 november 2024. Lagändringar på grund av krishanteringsdirektivet i den lydelse som den formella underrättelsen skulle ha trätt i kraft den 1 juli 2021.

Lagändringarna bör träda i kraft så snart som möjligt, vilket – med beaktande av de återstående stegen i lagstiftningsprocessen – bör vara den 1 juli 2025.

7 Konsekvensanalys

Promemorians bedömning: Förslagen utgör i stor utsträckning klargöranden av gällande rätt. I övrigt har förslagen begränsade effekter för det allmänna och enskilda.

Skälen för promemorians bedömning

Offentligfinansiella och samhällsekonomiska effekter

Förslagen har inga offentligfinansiella eller samhällsekonomiska effekter.

Effekter för företagen

Ett 250-tal företag (framför allt kreditinstitut och värdepappersbolag) omfattas av lagen om resolution. Förslagen minskar den administrativa bördan för avvecklingsenheter, dvs. flertalet företag som omfattas av lagen om resolution.

I Sverige finns inga globalt systemviktiga institut eller dotterföretag för vilka det kan vara aktuellt att bestämma kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå.

Effekter för myndigheter och allmänna förvaltningsdomstolar

Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet. Det innebär att det är myndigheten som meddelar beslut om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder. Förslagen minskar den administrativa bördan för myndigheten.

Förslagen ger inte upphov till några nya måltyper eller ökad måltillströmning vid de allmänna förvaltningsdomstolarna.

Alternativa lösningar

Förslagen genomför EU:s krishanteringsdirektiv.

Informationsinsatser

Riksgäldskontoret behöver informera de finansiella företagen om den nya ordningen.

Effekter för hållbarhet och jämställdheten mellan män och kvinnor

Förslagen påverkar inte hållbarheten eller jämställdheten mellan män och kvinnor.

Överensstämmelse med unionsrätten

Förslagen genomför EU:s krishanteringsdirektiv.

8 Författningskommentar

8.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2015:2016) om resolution

2 kap.

1 § I denna lag avses med

anmält avvecklingssystem: ett anmält avvecklingssystem enligt 2 § lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden,

avvecklingsenhet: ett företag som inte är en resolutionsenhet och som

a) enligt en resolutions- eller koncernresolutionsplan ska avvecklas genom konkurs eller likvidation, eller

b) enligt en koncernresolutionsplan inte ska omfattas av nedskrivning eller konvertering enligt 6 eller 21 kap.,

bankdag: en dag som inte är en lördag, en söndag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton eller en allmän helgdag,

behörig myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i tillsynsförordningen, inbegripet Europeiska centralbanken när det gäller de särskilda uppgifter som den tilldelas genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut, i den ursprungliga lydelsen,

berörd myndighet: i Sverige Finansinspektionen och i fråga om övriga länder inom EES, den myndighet som länderna identifierat enligt artikel 61.2 i krishanteringsdirektivet,

betydande filial: en filial som är betydande enligt artikel 51.1 i kapitaltäckningsdirektivet,

blandat finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.21 i tillsynsförordningen,

blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat blandat finansiellt holdingföretag eller ett finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

central motpart: en central motpart enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister som har auktoriserats enligt artikel 14 eller godkänts enligt artikel 25 i samma förordning,

det kombinerade buffertkravet: det kombinerade buffertkravet enligt 2 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar,

dotterföretag: ett dotterföretag enligt artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

EES-filial: en filial till ett tredjelandsinstitut som är etablerad i ett land inom EES,

EES-institut: ett institut enligt artikel 4.1.3 i tillsynsförordningen som är hemmahörande i ett annat land inom EES än Sverige,

europeiskt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som inte omfattas av artikel 92a i tillsynsförordningen och som har tillgångar som överstiger 100 miljarder euro eller ingår i en resolutionsgrupp som har tillgångar som överstiger 100 miljarder euro,

filial: en filial enligt artikel 4.1.17 i tillsynsförordningen,

finansiellt holdingföretag: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.20 i tillsynsförordningen,

finansiellt institut: ett företag enligt artikel 4.1.26 i tillsynsförordningen,

finansieringsplan: en plan enligt artikel 107 i krishanteringsdirektivet,

finansiellt moderholdingföretag inom EES: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) institut eller ett EES-institut som auktoriserats i något land inom EES, eller

b) annat finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

finansieringsarrangemang: ett arrangemang för finansiering av kostnader för resolution som upprättats av ett land inom EES enligt artikel 100 i krishanteringsdirektivet,

förordningen om resolutionsavgifter: kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv

2014/59/EU av den 21 oktober 2014 avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution,

garanterad insättning: en insättning som omfattas av insättningsgarantin enligt 4 och 4 c §§ lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,

globalt systemviktigt institut: ett globalt systemviktigt institut enligt artikel 4.1.133 i tillsynsförordningen,

globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES: ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES enligt artikel 4.1.134 i tillsynsförordningen,

globalt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som är ett globalt systemviktigt institut eller del av ett sådant,

gruppbaserad: som är gjord på grundval av den konsoliderade situationen enligt artikel 4.1.47 i tillsynsförordningen eller artikel 4.1.11 i värdepappersbolagsförordningen,

gränsöverskridande koncern: en koncern med moder- och dotterföretag i flera länder inom EES,

holdingföretag med blandad verksamhet: ett holdingföretag enligt artikel 4.1.22 i tillsynsförordningen,

institut: kreditinstitut och värdepappersbolag,

kapitalbas:

1. för kreditinstitut, detsamma som avses i artikel 72 i tillsynsförordningen och
2. för värdepappersbolag, detsamma som avses i artikel 9 i värdepappersbolagsförordningen,

kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034,

koncern: ett moderföretag och dess dotterföretag,

koncernresolutionsordning: en plan enligt artikel 91.6 i krishanteringsdirektivet,

kreditinstitut: ett kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och ett sådant värdepappersbolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c-g lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

krisavvärjande åtgärd:

a) en åtgärd för att undanröja väsentliga brister eller väsentliga hinder för återhämtning enligt 6 a kap. 6 och 7 §§ lagen om bank- och finansieringsrörelse och 8 a kap. 7 och 8 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

b) en åtgärd för att undanröja eller minska väsentliga hinder för rekonstruktion eller avveckling enligt 3 kap. 3–5 och 12–24 §§,

c) en åtgärd som enligt beslut av Finansinspektionen är en krisavvärjande åtgärd enligt 15 kap. 2 c § lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 kap. 2 c § lagen om värdepappersmarknaden,

d) ett beslut av Finansinspektionen om att tillsätta en tillfällig förvaltare enligt 15 a kap. lagen om bank- och finansieringsrörelse eller 25 a kap. lagen om värdepappersmarknaden, eller

e) nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument enligt 6 kap.,

krishanteringsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) *2024/1174*,

kritisk verksamhet: en tjänst eller en transaktion som, om den upphörde, sannolikt skulle leda till en allvarlig störning i det finansiella systemet,

kvalificerad insättning: en insättning enligt lagen om insättningsgaranti som inte är undantagen enligt 4 b eller 5 § den lagen,

kärnprimärkapital: kapital som avses i artikel 50 i tillsynsförordningen,

kärnprimärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 28.1–28.4, 29.1–29.5 eller 31.1 i tillsynsförordningen,

moderföretag: ett moderföretag enligt artikel 4.1.15 a i tillsynsförordningen,

moderföretag inom EES: ett moderinstitut inom EES, ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

moderföretag i tredjeland: ett moderinstitut, ett finansiellt moderholdingföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag som är hemmahörande i ett land utanför EES,

moderinstitut inom EES: ett institut eller ett EES-institut som är ett moderföretag och som inte självt är ett dotterföretag till ett

a) annat institut eller ett EES-institut, eller

b) finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i något land inom EES,

nationellt systemviktig resolutionsenhet: en resolutionsenhet som inte är en globalt systemviktig resolutionsenhet eller en europeiskt systemviktig resolutionsenhet men som Riksgäldskontoret bedömer vara en sannolik systemrisk i händelse av fallissemang,

relevanta kapitalinstrument: övriga primärkapitalinstrument och supplementärkapitalinstrument,

resolutionsenhet: en juridisk person inom EES som enligt en *resolutions- eller koncernresolutionsplan* ska vara föremål för resolutionsåtgärder,

resolutionsförfarande i tredjeland: en åtgärd som enligt rätten i ett land utanför EES syftar till att hantera en kris i ett tredjelandsinstitut eller i ett moderföretag i tredjeland, om åtgärden är jämförbar med sådana resolutionsåtgärder som får vidtas enligt denna lag i fråga om ändamål och förväntat resultat,

resolutionsgrupp: en resolutionsenhet och dess dotterföretag som inte är

a) en resolutionsenhet,

b) ett dotterföretag till en annan resolutionsenhet, eller

c) ett dotterföretag i ett tredjeland som enligt *resolutions- eller koncernresolutionsplanen* inte ingår i resolutionsgruppen och dess dotterföretag,

resolutionskollegium: ett resolutionskollegium enligt artikel 88 i krishanteringsdirektivet,

resolutionsåtgärd: någon av de åtgärder som anges i 12 kap. 1 §,

samordnande berörd myndighet: den berörda myndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande resolutionsmyndighet: resolutionsmyndigheten i samma land inom EES som den samordnande tillsynsmyndigheten,

samordnande tillsynsmyndighet: en behörig myndighet som ansvarar för att utöva gruppbaserad tillsyn av moderinstitut inom EES och av institut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EES eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EES,

större dotterföretag: ett större dotterföretag enligt artikel 4.1.135 i tillsynsförordningen,

supplementärkapitalinstrument: kapitalinstrument och efterställda lån som uppfyller villkoren i artikel 63 i tillsynsförordningen,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

tillsynskollegium: ett tillsynskollegium enligt artikel 116 i kapitaltäckningsdirektivet eller artikel 48 i värdepappersbolagsdirektivet,

tredjelandsinstitut: ett företag som har sitt huvudkontor i ett land utanför EES och som skulle vara ett institut om det var hemmahörande inom EES,

värdepappersbolag: ett svenskt aktiebolag som har tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen om värdepappersmarknaden, om det har tillstånd för någon av de tjänster som anges i 2 kap. 1 § 3 eller 6 den lagen, utom sådana värdepappersbolag som avses i 1 kap. 2 § första stycket 7 c-g lagen om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag,

värdepappersbolagsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 av den 27 november 2019 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, i den ursprungliga lydelsen,

värdepappersbolagsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 av den 27 november 2019 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014, och

övriga primärkapitalinstrument: kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 52.1 i tillsynsförordningen.

Paragrafen innehåller definitioner. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 2.1.83aa i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

Ändringarna i paragrafen innebär att det införs en ny kategori av företag vid tillämpning av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder i 4 kap. (avvecklingsenhet).

I definitionerna av resolutionsenhet och resolutionsgrupp ersätts uttrycket ”en resolutionsplan” och ”resolutionsplanen” av uttrycken ”en resolutions- eller koncernresolutionsplan” respektive ”resolutions- och koncernresolutionsplanen”. Ändringarna är av rättelsekaraktär.

Definitionen av krishanteringsdirektivet anpassas till den senaste lydelsen av direktivet.

3 kap.

12 § Om Riksgäldskontoret finner att det finns väsentliga hinder mot att rekonstruera eller avveckla ett företag, ska Riksgäldskontoret underrätta företaget, Finansinspektionen och resolutionsmyndigheterna i de länder inom EES där företaget har betydande filialer.

Riksgäldskontoret ska samtidigt förelägga företaget att inom fyra månader ange vilka åtgärder som det anser kan undanröja eller minska *det aktuella hindret, inbegripet en tidsplan för när åtgärderna ska vidtas*. *Tidsplanen ska beakta orsaken till hindret.*

Företagets tidsfrist ska i stället vara två veckor om hindren beror på att företaget

1. inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver den riskvägda kvoten enligt 4 kap. 1 §, eller

2. inte uppfyller kraven enligt artiklarna 92a och 494 i tillsynsförordningen eller 4 kap. 2–*8* §§.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att åtgärda resolutionshinder för företag. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 17.3 tredje stycket och 18.3 tredje stycket i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 5.5.

Ändringarna i *andra stycket* förtydligar om att ett företags åtgärder för att undanröja eller minska resolutionshinder ska inbegripa en tidsplan för när åtgärderna ska vidtas och att tidsplanen ska beakta orsaken till hindret.

Ändringarna i *tredje stycket 2* förtydligar att tidsfristen på två veckor som företagen har på sig att undanröja eller minska hindren mot att rekonstruera eller avveckla företaget ska gälla om hindret beror på företaget inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder såsom det bestämts enligt 4 kap. 2–8 §§.

17 § En rapport enligt 16 § ska lämnas till moderföretaget inom EES med möjlighet att inom fyra månader från mottagandet av rapporten lämna synpunkter och föreslå alternativa åtgärder för att undanröja eller begränsa de hinder som identifierats i rapporten.

Om Riksgäldskontoret finner att ett hinder enligt första stycket beror på att ett koncernföretag befinner sig i en sådan situation som avses i 12 § tredje stycket, ska Riksgäldskontoret, efter att övriga resolutionsmyndigheter fått tillfälle att lämna synpunkter, förelägga moderföretaget att inom två veckor ange vilka åtgärder som det anser kan undanröja eller minska det aktuella hindret*, inbegripet en tidsplan för när åtgärderna ska vidtas. Tidsplanen ska beakta orsaken till hindret*.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att åtgärda resolutionshinder för gränsöverskridande koncerner. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 17.3 tredje stycket och 18.3 tredje stycket i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 5.5.

Ändringarna i *andra stycket* förtydligar att ett företags åtgärder för att undanröja eller minska resolutionshinder ska inbegripa en tidsplan för när åtgärderna ska vidtas och att tidsplanen ska beakta orsaken till hindret.

4 kap.

1 § I syfte att ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 ska ha kapital och skulder som kan skrivas ned eller konverteras enligt 6 eller 21 kap., ska Riksgäldskontoret, efter att Finansinspektionen fått tillfälle att lämna synpunkter, besluta att företaget ska uppfylla ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder. *Riksgäldskontoret ska dock, med undantag för vad som framgår i 4 § andra stycket, inte besluta om ett sådant krav för en avvecklingsenhet.*

Kravet ska beslutas i anslutning till resolutionsplaneringen enligt 3 kap. och uttryckas som procentandelar av

1. det totala riskvägda exponeringsbeloppet enligt artikel 92.3 i tillsynsförordningen eller kapitalbaskravet enligt artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen multiplicerat med 12,5 (den riskvägda kvoten), och
2. det totala exponeringsmåttet enligt artiklarna 429 och 429a i tillsynsförordningen (bruttosoliditetskvoten).

Paragrafen innehåller bestämmelser om för vilka kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska beslutas. Ändringarna i paragrafen genomför delvis artikel 45c.2a i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 4.1.

Ändringen i *första stycket* innebär att en avvecklingsenhet som huvudregel inte ska omfattas av ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder. Som undantag från denna regel får Riksgäldskontoret dock besluta om ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder för en avvecklingsenhet, enligt förutsättningarna som anges i 4 § andra stycket.

3 § För en resolutionsenhet som inte är en globalt systemviktig resolutionsenhet ska täljaren för

1. den riskvägda kvoten bestämmas till summan av

a) kapitalbaskravet enligt artikel 92.1 c i tillsynsförordningen eller enligt artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen och de särskilda kapitalbaskraven enligt 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller enligt artikel 40 i värdepappersbolagsdirektivet, och

b) ett belopp som gör det möjligt att på nytt uppfylla kraven enligt a efter genomförande av resolution, och

2. bruttosoliditetskvoten bestämmas till summan av

a) kravet på bruttosoliditetsgrad enligt artikel 92.1 d i tillsynsförordningen, och

b) ett belopp som gör det möjligt att på nytt uppfylla kravet enligt a efter genomförande av resolution.

För en europeiskt systemviktig resolutionsenhet får

1. den riskvägda kvoten inte understiga 13,5 procent, och

2. bruttosoliditetskvoten inte understiga 5 procent.

Riksgäldskontoret får besluta att andra stycket ska gälla också för en nationellt systemviktig resolutionsenhet. Vid ett sådant beslut ska Riksgäldskontoret beakta följande omständigheter:

1. förekomsten av insättningar och avsaknaden av skuldinstrument,

2. om tillgången till marknaden för kvalificerade skulder är begränsad, och

3. i vilken utsträckning resolutionsenheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla kravet.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska bestämmas i fråga om andra resolutionsenheter än globalt systemviktiga resolutionsenheter och större dotterföretag till globalt systemviktiga resolutionsenheter hemmahörande utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 45c.6 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 5.12.

Enligt ändringen i *tredje stycket 1* ska Riksgäldskontoret vid beslut om kravet för nationellt systemviktiga institut ska beakta förekomsten av ”insättningar” i stället för ”garanterade insättningar”. Detta bl.a. mot bakgrund av att hög andel nedskrivningsbara insättningar hos en nationellt systemviktig resolutionsenhet kan vara föranledd av att det är svårt för institutet att emittera nedskrivningsbara skuldinstrument.

4 § För ett företag som inte är en resolutionsenhet och som inte är ett större dotterföretag till ett globalt systemviktigt institut hemmahörande utanför EES ska täljaren för

1. den riskvägda kvoten bestämmas till summan av

a) kapitalbaskravet enligt artikel 92.1 c i tillsynsförordningen eller enligt artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen och de särskilda kapitalbaskraven enligt 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller enligt artikel 40 i värdepappersbolagsdirektivet, och

b) ett belopp som gör det möjligt att på nytt uppfylla kraven enligt a efter genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. eller resolution av resolutionsgruppen, och

2. bruttosoliditetskvoten bestämmas till summan av

a) kravet på bruttosoliditetsgrad enligt artikel 92.1 d i tillsynsförordningen, och

b) ett belopp som gör det möjligt att på nytt uppfylla kravet enligt a efter genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. eller resolution av resolutionsgruppen.

Riksgäldskontoret *får* besluta att en *av¬veck¬lings¬enhet ska omfattas av ett krav som överstiger ett belopp enligt* första stycket 1 a och 2 a.

Riksgäldskontoret *får* besluta att *en avvecklingsenhet ska omfattas av* första stycket 1 a och 2 a.

Artiklarna 77.2 och 78a i tillsynförordningen ska inte tillämpas av en avvecklingsenhet som inte omfattas av andra stycket.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska bestämmas för vissa finansiella företag. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 45c.2 och delvis artikel 45c.2a i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 4.1.

Kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder gäller de företag som framgår av 1 kap. 2 § första stycket, framför allt kreditinstitut. Kravet fastställs av Riksgäldskontoret och uttrycks som procentandelar av två kvoter (1 §). Hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska uppfyllas beror på om ett finansiellt företag är en resolutionsenhet, dvs. ska försättas i resolution – eller inte.

Bestämmelser om hur kravet ska uppfyllas av resolutionsenheter finns i 2 § (globalt systemviktiga institut) och 3 § (t.ex. europeiskt och nationellt systemviktiga institut). Vad som är en resolutionsenhet framgår av 2 kap. 1 §. Bestämmelser om hur kravet ska uppfyllas av företag som inte är resolutionsenheter finns i *första stycket* och – såvitt gäller större dotterföretag till globalt systemviktiga institut hemmahörande utanför EES – 2 §.

Vissa företag som inte är resolutionsenheter är avvecklingsenheter. Vad som är en avvecklingsenhet framgår av 2 kap. 1 §. Ändringarna i *andra stycket* innebär att Riksgäldskontoret med undantag från huvudregeln i 1 § första stycket får bestämma ett krav för en avvecklingsenhet, under förutsättning att detta bestäms till ett högre belopp än enligt första stycket 1 a och 2 a. Vid sitt ställningstagande ska Riksgäldskontoret särskilt beakta eventuella effekter på den finansiella stabiliteten och risken för spridning till det finansiella systemet". Som exempel på vad som ska beaktas inom ramen för denna bedömning nämner krishanteringsdirektivet insättningsgarantisystemens finansieringskapacitet.

Tredje stycket, som är nytt, innebär att en avvecklingsenhet som inte omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder inte omfattas av krav på resolutionsmyndighetens (Riksgäldskontorets) godkännande i fråga om återköp av kapital- och skuldinstrument i tillsynsförordningen (artiklarna 77.2 och 78a).

9 § En resolutionsenhet ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med

1. kapitalbas, och
2. skulder som uppfyller villkoren i artikel 72a, artikel 72b, utom när det gäller punkt 2 d, och artikel 72c i tillsynsförordningen.

En avvecklingsenhet ska uppfylla kravet med

1. kapitalbas, och

2. skulder som uppfyller villkoren i artikel 72a i tillsynsförordningen utom när det gäller hänvisningarna till artikel 72b.2 b och d.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur en avvecklingsenhet ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Paragrafen genomför delvis artikel 45.2a i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 4.1

I förhållande till hittillsvarande ordning innebär ändringarna i *andra stycket* att en avvecklingsenhet får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med skulder som uppfyller villkoren i artikel 72a i tillsynsförordningen utom när det gäller hänvisningarna till artikel 72b.2 b och d.

Bestämmelser om derivatskulder finns i 10 §.

10 § Om en skuld enligt 9 § avser ett skuldinstrument som innefattar derivat*, utan att vara en skuld som avses i artikel 72a.2.1 i tillsynsförordningen,* får skulden användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, om

1. kapitalbeloppet för skuldinstrumentet vid tidpunkten för utfärdandet är fast eller ökande och inte påverkas av någon derivatkomponent och det totala skuldbeloppet dagligen kan värderas på motsvarande sätt som ett likvärdigt instrument utan kreditrisk på en aktiv och likvid marknad enligt artiklarna 104 och 105 i tillsynsförordningen, eller
2. värdet av motsvarande fordran vid borgenärens obestånd eller resolution är fast eller ökande och inte överstiger det belopp som ursprungligen betalades för skuldinstrumentet.

Skuldinstrumentet får inte omfattas av något nettningsavtal.

En skuld enligt första stycket får användas för att uppfylla kravet till den del skulden motsvarar ett kapitalbelopp enligt första stycket 1 eller ett fast eller ökande belopp enligt första stycket 2.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur kravet ska uppfyllas. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 45b.2 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 5.8.

Ändringen i *första stycket* förtydligar att en skuld enligt ett skuldinstrument som innefattar derivat får användas för att uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder under förutsättning att den inte kan anses utgöra en skuld som hänför sig till skuldinstrument med inbäddade derivat enligt artikel 72a.2.1 i tillsynsförordningen. I den artikeln i tillsynsförordningen framgår att skuldinstrument som innefattar optioner om förtida inlösen vilkas utnyttjande emittenten eller innehavaren beslutar om och skuldinstrument med rörlig ränta som härletts från en allmänt använd referensränta, såsom Euribor eller Libor, inte ska anses vara skuldinstrument med inbäddade derivat endast på grund av dessa egenskaper.

12 § Ett företag som inte är en resolutionsenhet men som ingår i en resolutionsgrupp får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med

1. skulder

a) som företaget har till resolutionsenheten i resolutionsgruppen, eller som, utan att det påverkar resolutionsenhetens kontroll av företaget vid genomförande av nedskrivning eller konvertering av skulderna enligt 6 eller 21 kap., företaget har till en annan av företagets delägare,

b) som uppfyller villkoren i artikel 72a i tillsynsförordningen utom när det gäller hänvisningarna till artikel 72b.2 b, c och k–m och 72b.3–72b.5,

c) som har sämre prioritet enligt förmånsrättsordningen än skulder som inte uppfyller villkoren i a och som inte får ingå i kapitalbaskraven,

d) som enligt resolutionsplanen ska omfattas av nedskrivning eller konvertering enligt 6 eller 21 kap. utan att resolutionsenhetens kontroll över dotterföretaget påverkas,

e) vars förvärv inte finansierats av företaget,

f) som inte *får* lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg av företaget utom vid företagets konkurs eller likvidation *vilket inte heller får förespeglas av företaget på något sätt,*

g) som inte ger borgenären rätt att tidigarelägga planerade utbetalningar av ränta eller kapitalbelopp utom när det gäller företagets konkurs eller likvidation, och

h) för vilka storleken på ränta eller annan avkastning inte är beroende av kreditvärdigheten hos företaget eller dess moderföretag, eller

2. kapitalbas som är

a) kärnprimärkapital, eller

b) annan kapitalbas som företaget har emitterat till ett företag i samma resolutionsgrupp, eller som, utan att det påverkar resolutionsenhetens kontroll av företaget vid genomförande av nedskrivning eller konvertering enligt 6 eller 21 kap., företaget har emitterat till ett företag utanför resolutionsgruppen.

Första stycket gäller, med undantag för 1 a och d, även för ett företag som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet och som *är en avvecklingsenhet*.

Ett företag som avses i 23 § första stycket 2 eller 3 eller andra stycket 2 ska uppfylla kravet med instrument som avses i artikel 89.2 fjärde stycket i krishanteringsdirektivet, om villkoren i den artikeln är uppfyllda.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska uppfyllas. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 45f.2 a vi i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 4.1och 5.14.

Ändringen i *första stycket* förtydligar att ett villkor för att skulder ska kunna användas för att möta kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder av ett företag som inte är en resolutionsenhet men som ingår i en resolutionsgrupp, är att de – enligt lag eller avtal – inte får lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg av företaget utom vid företagets konkurs eller likvidation, samt att företaget inte ger anledning att uppfatta att skulderna får lösas in, återbetalas eller återköpas i förväg av företaget utom vid dessa förutsättningar.

Ändringen i *andra stycket* är en följd av den nya definitionen av avvecklingsenhet 2 kap. 1 §.

14 § För en europeiskt systemviktig resolutionsenhet får delkravet enligt 13 § inte överstiga ett belopp som motsvarar 27 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet, om

1. resolutionsplanen inte förutsätter användning av resolutionsreserven,

2. kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder är tillräckligt för att uppfylla förutsättningarna för att använda resolutionsreserven enligt 21 kap. 30 och 32 §§, eller

3. delkravet påverkar resolutionsenhetens affärsmodell på ett oproportionerligt sätt.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur kravet ska uppfyllas. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 45b.4 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 5.9.

Ändringarna förtydligar att samtliga tre led utgör alternativa grunder för att tillämpa en viss högsta nivå av delkravet för en europeiskt systemviktig resolutionsenhet.

18 § För en europeiskt systemviktig resolutionsenhet får andelen kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som avses i *11* § inte understiga

13,5 procent i fråga om den riskvägda kvoten och 5 procent i fråga om bruttosoliditetskvoten.

Paragrafen innehåller bestämmelser om hur kravet ska uppfyllas. Ändringarna i paragrafen genom för artikel 45c.5 andra stycket i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 5.11

Ändringarna förtydligar att en europeiskt systemviktig resolutionsenhet ska uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med kapitalbas, efterställda kvalificerade instrument eller skulder som emitterats till en extern aktieägare, om enheten ingår i en resolutionsgrupp.

20 § Riksgäldskontoret får besluta att ett institut som inte är en resolutionsenhet ska undantas från kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, om

1. institutet är ett dotterföretag till

a) ett moderföretag som är en resolutionsenhet *och som uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder*, eller

b) ett moderföretag som inte är en resolutionsenhet och som uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad basis,

2. dotterföretaget och moderföretaget är etablerade i Sverige och ingår i samma resolutionsgrupp,

3. det inte finns några hinder för moderföretaget att snabbt överföra medel från kapitalbasen eller betala tillbaka sina skulder till dotterföretaget om förutsättningarna för nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. är uppfyllda,

4. moderföretaget uppfyller krav på ansvarsfull ledning av dotterföretaget och *svarar* för åtaganden *hos dotterföretaget som inte är försumbara*,

5. riskkontrollen hos moderföretaget omfattar dotterföretaget, och

6. moderföretaget innehar mer än hälften av rösterna för samtliga andelar i dotterföretaget eller har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse.

Paragrafen innehåller bestämmelser om undantag från kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Ändringarna i paragrafen genom för artikel 45f.3 b och d i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 5.15 och 5.16.

Ändringarna i *första stycket 1 a* förtydligar att en förutsättning för att undanta ett dotterföretag till en resolutionsenhet från kravet är att resolutionsenheten uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder.

Ändringarna i *första stycket 4* förtydligar att en förutsättning för att undanta ett dotterföretag till en resolutionsenhet från kravet är att resolutionsenheten har åtagit sig att svara för dotterföretagets åtaganden, om riskerna hos dotterföretaget inte är försumbara. Vad som ska anses utgöra försumbara risker är en fråga rättstillämpningen.

21 § Riksgäldskontoret får medge att ett institut som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet och som uppfyller villkoren i 20 § 1 och 2 helt eller delvis får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med en garanti som resolutionsenheten tillhandahåller, om

1. det garanterade beloppet minst motsvarar det krav som ska ersättas,

2. garantin utfaller, *så snart*

a) dotterföretaget inte kan betala sina skulder eller andra åtaganden när de förfaller till betalning, eller

b) förutsättningarna för nedskrivning eller konvertering enligt 6 kap. är uppfyllda,

3. garantin säkerställs genom pantavtal eller avtal om säkerhetsöverlåtelse som, *efter värderingsavdrag med god marginal,* motsvarar minst 50 procent av beloppet,

4. de säkerheter som ställs för garantin uppfyller kraven enligt artikel 197 i tillsynsförordningen,

5. de säkerheter som ställs för garantin inte är belastade av panträtter eller andra säkerhetsrätter,

6. säkerheterna har en effektiv löptid som uppfyller samma betalningsvillkor som avses enligt artikel 72c.1 i tillsynsförordningen, och

7. det inte finns några hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till dotterföretaget, oavsett om resolutionsenheten har försatts i resolution.

Vid tillämpningen av första stycket 7 får Riksgäldskontoret begära att resolutionsenheten visar att det inte finns några sådana hinder som avses där.

Paragrafen innehåller bestämmelser om garantier. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 45f.5 b och d i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 5.17.

Ändringarna i *första stycket 1* förtydligar att en förutsättning för att ett dotterföretag till en resolutionsenhet helt eller delvis får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med en garanti som resolutionsenheten tillhandahåller är att garantin utfaller när dotterföretaget inte kan betala sina skulder eller andra åtaganden när de förfaller till betalning, eller – beroende av vad som inträffar först – förutsättningarna för nedskrivning eller konvertering är uppfyllda.

Ändringarna i *första stycket 3* förtydligar att värderingen av den säkerhet som ska ställas för garantin ska utföras med värderingsavdrag med god marginal. Vad som ska anses utgöra en god marginal är en fråga för rättstillämpningen.

22 a § *Kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument som har emitterats av ett dotterföretag som är en avvecklingsenhet och som inte omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska inte dras av i enlighet med artikel 72e.5 i tillsynsförordningen.*

Ett företag som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till en resolutions-enhet eller ett företag i tredjeland som skulle ha varit en resolutionsenhet om det hade varit etablerat i ESS, ska dock dra av kapitalbasinstrument som avses i första stycket, om

1. avvecklingsenheten ingår i samma resolutionsgrupp, och

2. kapitalbasinstrumenten uppgår till minst 7 procent av värdet av kapitalbas och kvalificerade skulder som avses i 12 §, beräknat den 31 december som ett årligt genomsnitt.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om undantag från bestämmelser om avdrag av innehav av kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument vid ett dotterföretags uppfyllande av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Paragrafen genomför delvis artikel 45c.2a i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 4.1

Huvudregeln om att innehav av kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument som emitterats av dotterföretag som är avvecklingsenheter och som inte omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska inte dras av framgår av *första stycket*.

Enligt undantaget i *andra stycket* ska innehav av sådana instrument dras av om de överstiger ett årligt genomsnitt av 7 procent av företagets innehav av sådan kapitalbas och kvalificerade skulder som ett företag som inte är en resolutionsenhet men som ingår i en resolutionsgrupp får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med (se 12 §).

23 § För följande företag ska kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder bestämmas och uppfyllas på individuell nivå:

1. en resolutionsenhet som inte ingår i en resolutionsgrupp,
2. ett institut som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet eller ett företag i tredjeland,
3. ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 2 som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till en resolutionsenhet, och
4. *en avvecklingsenhet*.

För följande företag ska kravet bestämmas och uppfyllas på konsoliderad nivå:

1. en resolutionsenhet som ingår i en resolutionsgrupp, och
2. ett moderföretag inom EES som inte är en resolutionsenhet men som är ett dotterföretag till ett företag i tredjeland.

Paragrafen innehåller bestämmelser om på vilken nivå som kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska bestämmas och uppfyllas. Övervägandena finns i avsnitt 4.1.

Ändringarna i *första stycket 4* är en följd av den nya definitionen av avvecklingsenhet i 2 kap. 1.

23 a § *Riksgäldskontoret får besluta att ett dotterföretag som avses i 23 § första stycket 2 och 3 får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå, om*

1. dotterföretaget ägs direkt av resolutionsenheten, och

a) resolutionsenheten är ett finansiellt moderholdingföretag inom EES eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES,

b) dotterföretaget och resolutionsenheten är etablerade i samma land inom EES och ingår i samma resolutionsgrupp,

c) inga andra dotterföretag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 och 2 och som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ägs direkt av resolutionsenheten, och

d) tillämpning av artikel 72e.5 medför oproportionella negativa effekter för dotterföretaget, eller

2. dotterföretaget på undergruppsnivå omfattas av de särskilda kapitalbaskraven enligt 2 kap. 1 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag eller artikel 40 i värdepappersbolagsdirektivet och det inte medför att kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder bestäms till ett för högt belopp i förhållande till återkapitaliseringsbehovet för den grupp av företag som ingår i konsolideringen, särskilt med beaktande av om det ingår avvecklingsenheter i gruppen.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om på vilken nivå som vissa dotterföretag får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Paragrafen genomför artiklarna 45f.1 fjärde stycket och 45f.2a i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

En koncern kan bestå av en resolutionsgrupp eller flera resolutions–grupper. En resolutionsgrupp består av en resolutionsenhet och dess dotterföretag (2 kap. 1 §). Det är resolutionsenheten – inte dess dotterföretag – som ska försättas i resolution.

Ett moderföretag kan vara ett institut, dvs. ett kreditinstitut eller ett värdepappersbolag, eller ett holdingföretag. Vid resolutionsstrategier med en ingångspunkt är moderföretaget resolutionsenhet i resolutionsgruppen. För moderföretaget ska kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder bestämmas och uppfyllas på konsoliderad nivå: För dotterföretag – som inte är resolutionsenheter – ska kravet bestämmas och uppfyllas på individuell nivå (23 §).

Enligt ändringsdirektivet ska ett dotterföretag till en resolutionsenhet, under vissa förutsättningar, få uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå. Det kan t.ex. bli aktuellt i ett fall där moderföretaget, som är resolutionsenhet, har ett dotterföretag som i sin tur kontrollerar ett eller flera dotterföretag under sig.

Paragrafen skapar förutsättningar att bestämma kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på konsolideradnivå för denna typ av dotterföretag.

Paragrafen innebär att dotterföretaget får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå, om Riksgäldskontoret beslutar om det.

Det förutsätter att villkoren i *punkterna 1 eller 2* är uppfyllda.

Tillämpning av punkt 1 förutsätter viss koncernstruktur.

Tillämpning av punkt 2 förutsätter att dotterföretaget på undergruppsnivå omfattas av vissa krav vid tillämpning av EU:s regelverk om kapitaltäckning för kreditinstitut (för innebörden av begreppet ”undergruppsnivå”, se artikel 4.1.49 i tillsynsförordningen).

I 23 b § finns ytterligare generellt tillämpliga villkor för att besluta om kravet på konsoliderad nivå.

23 b § *Ett beslut enligt 23 a § får fattas bara om ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå inte påtagligt försämrar*

1) möjligheten till avveckling enligt den bedömning som ska göras enligt 3 kap. 10 eller 11 §,

2) möjligheten att tillämpa 6 kap. i fråga om dotterföretaget eller resolutionsgruppen, eller

3) förutsättningarna för dotterföretaget att uppfylla kravet på kapitalbas efter nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om på vilken nivå som vissa dotterföretag får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Paragrafen genomför artiklarna 45f.1 fjärde stycket och 45f.2a i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

Paragrafen innebär ett krav på att tillämpningen av 4 kap. 23 a § inte får påverka förutsättningarna för tillämpning av 6 kap. i fråga om dotterföretaget eller resolutionsgruppen eller förutsättningarna för dotterföretaget att, efter nedskrivning eller konvertering av kapital och skulder, uppfylla kraven på kapital enligt EU:s regelverk om kapitaltäckning för kreditinstitut.

Vad som avses med uttrycken ”finansiellt moderholdingföretag inom EES”, ”blandat finansiellt moderholdingföretag inom EES”, ”relevanta kapitalbasinstrument” och ”kvalificerade skulder” framgår av 2 kap. 1 §.

Grundläggande bestämmelser om kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder ska uppfyllas finns i 4, 9 och 12 §§.

23 c §*Ett krav enligt 23 a § får uppfyllas med skulder som ett dotterföretag som ingår i konsolideringen har emitterat till*

1. resolutionsenheten, direkt eller genom ett dotterföretag i resolutionsgruppen som inte ingår i konsolideringen, och

2. en delägare som inte ingår i resolutionsgruppen.

Skulderna får inte överstiga ett belopp som motsvarar kravet för dotterföretaget med avdrag för

1. skulder som dotterföretaget har emitterat till resolutionsenheten, direkt eller genom ett dotterföretag i resolutionsgruppen som ingår i konsolideringen, och

2. kapitalbas som dotterföretaget har emitterat enligt 12 § första stycket 2.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om på vilken nivå som vissa dotterföretag får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Paragrafen genomför artiklarna 45f.1 fjärde stycket och 45f.2a i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 4.3.

Första stycket innebär att ett krav på kapitalbas och kvalificerade skulder för ett dotterföretag som bestämts på konsoliderad nivå enligt 23 a § får uppfyllas med skulder som av ett dotterföretag i undergruppen har emitterats till resolutionsenheten, direkt eller genom ett dotterföretag i resolutionsgruppen som inte ingår i undergruppen (*punkt 1*) och en delägare som inte ingår i resolutionsgruppen (*punkt 2*).

Enligt *andra stycket* får skulderna inte överstiga ett belopp som motsvarar kravet för dotterföretaget med avdrag för skulder som dotterföretaget har emitterat till resolutionsenheten, direkt eller genom ett dotterföretag som ingår i konsolideringen (*punkt 1*) samt kapitalbas som dotterföretaget har emitterat enligt 12 § första stycket 2 (*punkt 2*).

28 § Ett företag ska årligen offentliggöra hur kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder uppfylls.

Första stycket gäller inte *under en frist enligt 26 §*.

Paragrafen innehåller bestämmelser om offentliggörande. Ändringarna i paragrafen genomför delvis artikel 45i.4 i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 4.2.

Ändringarna i *andra stycket* innebär att en avvecklingsenhet som omfattas av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder årligen ska offentliggöra hur kravet uppfylls.

Riksgäldskontoret får meddela föreskrifter på området (29 kap. 1 § och 22 § förordningen [2015:1034] om resolution).

32 § *Så länge företaget inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver den riskvägda kvoten ska Riksgäldskontoret minst en gång i månaden pröva frågan om ett förbud mot värdeöverföringar enligt 29 §. Om en sådan prövning sker senare än nio månader efter att Riksgäldskontoret har tagit emot en underrättelse enligt 30 § ska 31 § tillämpas.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om förnyad prövning om företaget inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver den riskvägda kvoten. Ändringarna i paragrafen genom för artikel 16a.2 andra stycket i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

Ändringarna förtydligar att Riksgäldskontoret minst en gång i månaden ska pröva frågan om ett förbud mot värdeöverföringar så länge företaget inte uppfyller det kombinerade buffertkravet utöver den riskvägda kvoten. Vidare förtydligas att om den prövning som ska göras minst månatligen sker mer än nio månader efter att Riksgäldskontoret tagit emot en underrättelse om att företaget inte uppfyller det aktuella kravet så ska Riksgäldskontoret tillämpa presumtionen om ett förbud mot värdeöverföringar, med möjligheten till undantag, enligt 31 §. Om Riksgäldskontoret i ett sådant fall väljer att inte besluta om förbud mot värdeöverföringar i enlighet med möjligheten till undantag i 31 § andra stycket, så ska alltså 31 § tillämpas igen vid nästa prövning som sker enligt 32 §.

33 § Riksgäldskontoret ska övervaka att företagen uppfyller sina skyldigheter enligt detta kapitel. Riksgäldskontoret ska samordna sin övervakning med den tillsyn som utövas av Finansinspektionen.

Om ett företag inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder *ska ett ingripande ske med tillämpning av bestämmelserna avseende åtminstone någon av de åtgärder som nämns i 3 och 4 kap. i denna lag, 15 kap. 1–1 a §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, 25 kap. 1–1 i §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och 2 kap. 1 § och 8 kap. 1–3 §§ lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.*

Ett beslut av Finansinspektionen om ingripande ska föregås av att inspektionen ger Riksgälds-kontoret tillfälle att lämna synpunkter.

Paragrafen innehåller bestämmelser om övervakning och ingripande vid överträdelser av kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Ändringarna i paragrafen genomför delvis artikel 45 k i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 5.21.

Ändringarna i *andra stycket* innebär dels att någon av de åtgärder som nämns i stycket alltid måste tillämpas ifall ett företag inte uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder, dels att det är tillräckligt, men inte nödvändigt, att endast en av dessa åtgärder tillämpas i ett sådant fall. Om ett företag inte uppfyller kravet, kan det alltså t.ex. vara tillräckligt att Finansinspektionen ingriper enligt lagen om bank- och finansieringsrörelse, utan att Riksgäldskontoret samtidigt vidtar åtgärder enligt lagen om resolution, och vice versa.

Ändringarna i *tredje stycket* innebär att skyldigheten att ge Finansinspektionen tillfälle att lämna synpunkter innan Riksgäldskontoret fattar beslut om ingripande enligt lagen om resolution, gäller på motsvarande vis för Finansinspektionen ifall inspektionen fattar beslut om ingripande.

34 § För en gränsöverskridande koncern ska Riksgäldskontoret och berörda utländska resolutionsmyndigheter fatta ett gemensamt beslut om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder på konsoliderad nivå för varje resolutionsenhet, och på individuell nivå för företag som inte är resolutionsenheter men som ingår i en resolutionsgrupp. *För ett företag som uppfyller villkoren i artikel 45a.1 i krishanteringsdirektivet ska dock inget gemensamt beslut fattas.*

Riksgäldskontoret ska meddela ett gemensamt beslut i fråga om

1. de företag som Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för, och
2. koncernens moderföretag, om Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för en resolutionsenhet och om moderföretaget inte är en resolutionsenhet i samma resolutionsgrupp.

I ett gemensamt beslut får det bestämmas att ett dotterföretag som inte är en resolutionsenhet delvis får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med instrument som har utfärdats till och förvärvats av företag som inte ingår i resolutionsgruppen, om det överensstämmer med resolutions-planen och en resolutionsenhet i samma resolutionsgrupp inte har förvärvat tillräckligt med instrument *och skulder som uppfyller kraven i 12 §*.

Paragrafen innehåller bestämmelser om gränsöverskridande koncerner. Ändringarna i paragrafen genomför artiklarna 45h.1 tredje stycket och 45a i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 5.7 och 5.18.

Ändringen i *första stycket* förtydligar att i det fall Riksgäldskontoret och berörda utländska resolutionsmyndigheter fattar ett gemensamt beslut om krav på kapitalbas och kvalificerade skulder för en gränsöverskridande koncern som innehåller hypoteklåneinstitut som finansieras genom säkerställda obligationer och som inte får ta emot insättningar är ett sådant hypotekslåneinstitut, under de förutsättningar som anges i artikel 45a.1 i krishanteringsdirektivet, undantaget från kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder. Förutsättningarna enligt artikel 45a.1 i krishanteringsdirektivet är i huvudsak att det avvecklingsförfarande som tillämpas på institutet gör att resolutionsändamålen uppnås.

Ändringen i *tredje stycket* förtydligar att en förutsättning för att ett dotterföretag i en gränsöverskridande koncern som inte är en resolutionsenhet delvis får uppfylla kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder med instrument som har utfärdats till och förvärvats av företag som inte ingår i resolutionsgruppen, är att en resolutionsenhet i samma resolutionsgrupp inte har förvärvat tillräckligt med instrument som är kvalificerade för att uppfylla gruppens interna krav på kapitalbas och kvalificerade skulder.

38 § Om någon av de berörda utländska resolutionsmyndigheterna inom tidsfristen enligt 37 § har hänskjutit ärendet till Europeiska bankmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning 806/2014/EU, ska Riksgäldskontoret skjuta upp sitt beslut en månad och följa Europeiska bankmyndighetens beslut.

Om Riksgäldskontoret är resolutionsmyndighet för en resolutionsenhet eller samordnande resolutionsmyndighet får myndigheten inte hänskjuta ärendet till Europeiska bankmyndigheten efter att tidsfristen enligt 37 § löpt ut eller att ett gemensamt beslut har fattats. Riksgäldskontoret får inte heller hänskjuta ärendet om den nivå som fastställts av dotterföretagets resolutionsmyndighet

1. är högst 2 procent av det totala riskvägda exponeringsbeloppet enligt artikel 92.3 i tillsynsförordningen eller enligt artikel 11.1 i värdepappersbolagsförordningen multiplicerat med 12,5 i fråga om kravet *på kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 34 § 1*, och
2. motsvarar kravet enligt 4–6 §§.

Paragrafen innehåller bestämmelser om gränsöverskridande koncerner. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 45h.5 femte stycket a i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 5.19.

Ändringen i *andra stycket* förtydligar att frågan om fastställande av kravet på individuell nivå för ett dotterföretag i resolutionsgruppen inte får

hänvisas till Europeiska bankmyndigheten (Eba) för bindande medling om den nivå som fastställts av dotterföretagets resolutionsenhet faller inom 2 procent av den riskvägda kvoten för resolutionsenheten, med innebörd att dotterföretagets individuella krav i det här avseendet ska jämföras med kravet på resolutionsenheten på konsoliderad nivå.

5 kap.

3 a § Om det inte är möjligt att ta in ett villkor enligt 2 § första stycket i ett avtal som avser nedskrivningsbara skulder, ska företaget underrätta Riksgäldskontoret om det och till vilken skuldklass skulden hör. *Kravet på en sådan underrättelse gäller dock inte nedskrivningsbara skulder som avses i artikel 2.1.48 ii i krishanteringsdirektivet.*

När Riksgäldskontoret har tagit emot underrättelsen gäller inte 2 § första stycket. Om Riksgäldskontoret bedömer att det är möjligt att ta in villkoret i avtalet, ska Riksgäldskontoret dock inom rimlig tid kräva det.

Paragrafen innehåller bestämmelser om när det inte är möjligt att i ett avtal ta in ett villkor om erkännande av nedskrivning och konvertering av skulder som regleras enligt lagen i tredjeland. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 55.2 fjärde stycket i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 5.24.

Ändringen i *första stycket* förtydligar att kravet på att underrätta Riksgäldskontoret om hinder mot att ta in ett villkor om nedskrivning eller konvertering i avtal gällande relevanta kapitalinstrument och nedskrivningsbara skulder som omfattas av lagstiftningen i tredjeland inte gäller sådana skuldinstrument som avses i artikel 2.1.48 ii i krishanteringsdirektivet. Det rör sig om obligationer och andra former av överlåtbara skuldförbindelser, instrument som skapar eller bekräftar en skuld, men inte instrument som ger rätt att förvärva skuldinstrument (jfr artikel 2.1.48 ii i krishanteringsdirektivet).

9 § Ett företag som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1 eller 2 ska i finansiella avtal som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ta in *följande* villkor *om dessa skulle vara tillämpliga på avtalet ifall avtalet hade reglerats enligt svensk rätt*

1. *att* avtalet kan bli föremål för tillfälliga åtgärder enligt 7 och 8 §§ och 13 kap. 2, 7, 8, 11 och 12 §§, och

2. *att* ett beslut om resolution, en resolutionsåtgärd eller en tillfällig åtgärd utgör hinder mot att utöva rättshandlingar enligt 11 kap. 3–7 §§.

Paragrafen innehåller bestämmelser om avtalsenligt erkännande av befogenhet att vidta tillfälliga åtgärder. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 71a.3 b i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 5.27.

Ändringarna förtydligar att kravet på att finansiella avtal som omfattas av lagstiftningen i tredjeland ska innehålla villkor om att avtalet kan bli föremål för bl.a. tillfälliga åtgärder – t.ex. beslut om förbud för företaget att fullgöra en betalnings- eller leveransförpliktelse – gäller under förutsättning att tillfälliga åtgärder och hinder mot att utföra vissa rättshandlingar skulle vara tillämpliga på avtalet om det reglerades enligt svensk rätt.

6 kap.

1 § När Finansinspektionen ska pröva en fråga om nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder utanför resolution, ska inspektionen se till att det görs en värdering motsvarande den som föreskrivs i 7 kap. 1–9 §§ av företaget eller koncernen i fråga.

Värderingen ska ligga till grund för Finansinspektionens prövning av om relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder ska skrivas ned eller konverteras. Värderingen ska också ligga till grund för inspektionens beslut i fråga om

1. minskning av kärnprimärkapital,
2. omfattning av indragning eller överföring av kärnprimärkapitalinstrument, eller
3. minskning av ägandet för existerande ägare genom konvertering av relevanta kapitalinstrument eller kvalificerade skulder till kärnprimärkapitalinstrument.

Efter nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder ska Finansinspektionen se till att det görs en värdering motsvarande den som föreskrivs i 7 kap. 10 §. *Riksgäldskontoret ska ersätta ägare, borgenärer eller insättningsgarantisystemet som till följd av nedskrivning eller konvertering av relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder har fått ett sämre ekonomiskt utfall än vid konkurs eller likvidation. Ersättningen ska finansieras med medel från resolutionsreserven enligt 27 kap. 2 §.*

Paragrafen innehåller bestämmelser om värdering i samband med nedskrivning och konvertering utanför resolution. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 59.1 tredje stycket i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 5.25.

Ändringarna i *tredje stycket* förtydligar om att Riksgäldskontoret ska betala ersättning, med finansiering från resolutionsreserven, till ägare, borgenärer eller insättningsgarantisystemet om dessa fått ett sämre ekonomiskt utfall vid nedskrivning eller konvertering utanför resolution än vad som skulle ha blivit fallet vid avveckling enligt vanliga insolvensförfaranden.

14 § När kärnprimärkapitalet har minskats i proportion till förlusterna, ska Finansinspektionen skriva ned kapitalbeloppet för relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder eller konvertera relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder till kärnprimärkapitalinstrument i den utsträckning som krävs för att *uppnå resolutionsändamålen i 1 kap. 6 §*.

Relevanta kapitalinstrument och kvalificerade skulder ska skrivas ned eller konverteras till kärnprimärkapitalinstrument i följande ordning:

1. övriga primärkapitalinstrument,
2. supplementärkapitalinstrument,
3. kapitalbeloppet för kvalificerade skulder.

Paragrafen innehåller bestämmelser om ordningsföljden för nedskrivning och konvertering efter att kärnprimärkapitalet minskats i proportion med företagets förluster. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 60.1 d i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 5.26.

Ändringarna i *första stycket* förtydligat att nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument utanför resolution ska ske i den utsträckning som krävs för att uppfylla resolutionsändamålen. Resolutionsändamålen anges i 1 kap. 6 §. Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrument utanför resolution kan således ske t.ex. för att skydda

offentliga medel, skydda insättare eller förebygga spridning av betydande negativa effekter på den finansiella stabiliteten.

21 kap.

28 § När Riksgäldskontoret prövar frågan om undantag för nedskrivningsbara skulder enligt 27 §, ska myndigheten beakta

1. principen att förluster i första hand ska drabba ägarna och därefter borgenärerna i företaget i resolution i prioritetsordning,
2. vilken förlustabsorberingskapacitet företaget i resolution har kvar, om skulderna undantas, och
3. behovet av att behålla tillräckliga resurser för finansiering av resolution och av att säkerställa ett effektivt genomförande av en sådan*, och*

Vid tillämpning av första stycket på skulder enligt 2 kap. 2 § 11 a och b till ett dotterföretag som inte är en resolutionsenhet men som ingår i samma resolutionsgrupp som en resolutionsenhet, ska Riksgäldskontoret bedöma om det berörda dotterföretagets uppfyllande av kraven på kapitalbas och kvalificerade skulder är tillräckligt för att kunna tillämpa resolutionsplanen.

Paragrafen innehåller omständigheter som Riksgäldskontoret ska beakta när myndigheten överväger att undanta vissa skulder från nedskrivning eller konvertering enligt 27 §. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 44.2 h i krishanteringsdirektivet. Övervägandena finns i avsnitt 5.6.

Andra stycket, som är nytt, förtydligar att Riksgäldskontoret när myndigheten använder möjligheten att tillämpa nedskrivning eller konvertering av skulder till ett dotterföretag som inte är en resolutionsenhet men som ingår i samma resolutionsgrupp som en resolutionsenhet, ska bedöma om det dotterföretaget uppfyller kravet på kapitalbas och kvalificerade skulder i tillräcklig grad för att stödja tillämpningen av den föredragna resolutionsstrategin.

29 kap.

2 § Regeringen får meddela föreskrifter om

1. innehållet i en resolutionsplan och en koncernresolutionsplan enligt 3 kap. och vad som ska beaktas vid planernas utformning liksom när de ska upprättas och hur ofta de behöver uppdateras,
2. vilka omständigheter Riksgäldskontoret ska beakta vid sin prövning av en resolutionsplan enligt 3 kap. 10 och 11 §§,
3. bedömningsgrunder för fastställandet av frister enligt 4 kap. 26 §,
4. bedömningsgrunder enligt 4 kap. *29* §, och
5. när och var ett beslut om resolution enligt 8 kap. 13 § och ett beslut om resolutionsåtgärder enligt 12 kap. 5 § ska offentliggöras och vad offentliggörandet ska innehålla.

Paragrafen innehåller bemyndiganden. Ändringarna i paragrafen genomför artikel 16a.2 första stycket. Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

Ändringen i *punkt 4* är av rättelsekaraktär.

Regeringskansliet

Remiss

2024-10-16
Fi2024/01480

Finansdepartementet
Finansmarknadsavdelningen, Bankenheten

Promemorian Anpassningar till EU:s regelverk om hantering av finansiella företag i kris

Remissinstanser

1. Finansbolagens Förening
2. Finansinspektionen
3. Förvaltningsrätten i Stockholm
4. Näringslivets Regelnämnd
5. Regelrådet
6. Riksgäldskontoret
7. Sparbankernas Riksförbund
8. Stockholms universitet, juridiska fakulteten
9. Svensk Försäkring
10. Svensk Värdepappersmarknad
11. Svenska Bankföreningen
12. Sveriges riksbank
13. Swedish FinTech Association

Remissvaren ska ha kommit in till Finansdepartementet **senast den 17 januari 2025**. Svaren bör lämnas per e-post till fi.remissvar@regeringskansliet.se och med kopia till fi.fma.b@regeringskansliet.se. Ange diarienummer Fi2024/01480 och remissinstansens namn i ämnesraden på e-postmeddelandet.

Svaret bör lämnas i två versioner: den ena i ett bearbetningsbart format (t.ex. Word), den andra i ett format (t.ex. pdf) som följer tillgänglighetskraven

enligt lagen (2018:1937) om tillgänglighet till digital offentlig service. Remissinstansens namn ska anges i namnet på respektive dokument.

Remissvaren kommer att publiceras på regeringens webbplats.

I remissen ligger att regeringen vill ha synpunkter på förslagen eller materialet i promemorian. Om remissen är begränsad till en viss del av promemorian, anges detta inom parentes efter remissinstansens namn i remisslistan. En sådan begränsning hindrar givetvis inte att remissinstansen lämnar synpunkter också på övriga delar.

Myndigheter under regeringen är skyldiga att svara på remissen. En myndighet avgör dock på eget ansvar om den har några synpunkter att redovisa i ett svar. Om myndigheten inte har några synpunkter, räcker det att svaret ger besked om detta.

För **andra remissinstanser** innebär remissen en inbjudan att lämna synpunkter.

Promemorian kan laddas ned från Regeringskansliets webbplats www.regeringen.se.

Råd om hur remissyttranden utformas finns i Statsrådsberedningens promemoria Svara på remiss (SB PM 2021:1). Den kan laddas ned från Regeringskansliets webbplats www.regeringen.se.

Lotta Hardvik Cederstierna
Rättschef